

**ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟ
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ**

Αριθμός 4237	Παρασκευή, 28 Ιουλίου 2017	409
---------------------	-----------------------------------	------------

Ο περί της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των Γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας (Κυρωτικός) Νόμος του 2017 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 14(III) του 2017

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΚΥΡΩΝΕΙ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός τίτλος.	1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των Γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας (Κυρωτικός) Νόμος του 2017.
Ερμηνεία.	2. Στον παρόντα Νόμο, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια –

«Σύμβαση» σημαίνει τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας, η οποία υπογράφηκε από την Κυπριακή Δημοκρατία στις 16 Ιουνίου 2015, δυνάμει της Απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου με αρ. 78.640 και ημερομηνία 2.4.2015. |
| Κύρωση της Σύμβασης. Πρώτος Πίνακας. Μέρος Ι, Μέρος ΙΙ. | 3. Με τον παρόντα Νόμο κυρώνεται η Σύμβαση, το πρωτότυπο κείμενο της οποίας στην αγγλική γλώσσα εκτίθεται στο Μέρος Ι του Πρώτου Πίνακα και σε μετάφραση στην ελληνική γλώσσα στο Μέρος ΙΙ του ίδιου Πίνακα:

Νοείται ότι, σε περίπτωση αντίθεσης μεταξύ των δύο κειμένων υπερισχύει το κείμενο που εκτίθεται στο Μέρος Ι του Πρώτου Πίνακα. |
| Εφαρμογή της Σύμβασης σε συνάρτηση με άλλους Νόμους. Δεύτερος Πίνακας. | 4. Χωρίς επηρεασμό των διατάξεων των άρθρων 5 και 6 του παρόντος Νόμου, η Σύμβαση εφαρμόζεται σε συνάρτηση με τους Νόμους που εκτίθενται στο Δεύτερο Πίνακα. |

Εφαρμογή του
περί Βίας στην
Οικογένεια
(Πρόληψη και
Προστασία
Θυμάτων)
Νόμου για τους
σκοπούς της
Σύμβασης.

119(I) του 2000
212(I) του 2004
172(I) του 2015.
Τρίτος Πίνακας.

5. Για σκοπούς εφαρμογής των άρθρων της Σύμβασης, τα οποία καθορίζονται στην πρώτη στήλη του Τρίτου Πίνακα, εφαρμόζονται οι διατάξεις κάθε άρθρου του περί Βίας στην Οικογένεια (Πρόληψη και Προστασία Θυμάτων) Νόμου, το οποίο καθορίζεται, αντίστοιχα, στη δεύτερη στήλη του ιδίου Πίνακα.

Εφαρμογή του
Ποινικού
Κώδικα για τους
σκοπούς της
Σύμβασης.
Τέταρτος
Πίνακας.

Κεφ. 154.

3 του 1962
43 του 1963
41 του 1964
69 του 1964
70 του 1965
5 του 1967
58 του 1967
44 του 1972
92 του 1972
29 του 1973
59 του 1974
3 του 1975
13 του 1979
10 του 1981
46 του 1982
86 του 1983
186 του 1986
111 του 1989
236 του 1991
6(I) του 1994
3(I) του 1996
99(I) του 1996
36(I) του 1997
40(I) του 1998
45(I) του 1998
15(I) του 1999
37(I) του 1999
38(I) του 1999
129(I) του 1999
30(I) του 2000
43(I) του 2000
77(I) του 2000
162(I) του 2000
169(I) του 2000
181(I) του 2000
27(I) του 2001
12(I) του 2002
85(I) του 2002
144(I) του 2002
145(I) του 2002
25(I) του 2003
48(I) του 2003
84(I) του 2003
164(I) του 2003
124(I) του 2004

6. Για σκοπούς εφαρμογής των άρθρων της Σύμβασης, τα οποία καθορίζονται στην πρώτη στήλη του Τέταρτου Πίνακα, εφαρμόζονται οι διατάξεις κάθε άρθρου του Ποινικού Κώδικα, το οποίο καθορίζεται, αντίστοιχα, στη δεύτερη στήλη του ιδίου Πίνακα.

31(I) του 2005
18(I) του 2006
130(I) του 2006
126(I) του 2007
127(I) του 2007
70(I) του 2008
83(I) του 2008
64(I) του 2009
56(I) του 2011
72(I) του 2011
163(I) του 2011
167(I) του 2011
84(I) του 2012
95(I) του 2012
134(I) του 2012
125(I) του 2013
131(I) του 2013
87(I) του 2015
91(I) του 2015
112(I) του 2015
113(I) του 2015
31(I) του 2016
43(I) του 2016
31(I) του 2017.

Έκδοση
Κανονισμών.

7. Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να εκδίδει Κανονισμούς, που δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, με τους οποίους να ρυθμίζεται οποιοδήποτε θέμα χρήζει τέτοιας ρύθμισης, για καλύτερη και αποτελεσματικότερη εφαρμογή της Σύμβασης.

ΠΡΩΤΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ
(Άρθρο 3)

ΜΕΡΟΣ Ι
(Αγγλική γλώσσα)

12 April, 2011

Council of Europe Convention on preventing and combating violence against women and domestic violence

Preamble	5
Chapter I – Purposes, definitions, equality and non-discrimination, general obligations ..	7
Article 1 – Purposes of the Convention	7
Article 2 – Scope of the Convention.....	7
Article 3 – Definitions	7
Article 4 – Fundamental rights, equality and non-discrimination	8
Article 5 – State obligations and due diligence	9
Article 6 – Gender-sensitive policies.....	9
Chapter II – Integrated policies and data collection	9
Article 7 – Comprehensive and co-ordinated policies.....	9
Article 8 – Financial resources	10
Article 9 – Non-governmental organisations and civil society.....	10
Article 10 – Co-ordinating body	10
Article 11 – Data collection and research	10
Chapter III – Prevention.....	11
Article 12 – General obligations	11
Article 13 – Awareness-raising.....	11
Article 14 – Education	12
Article 15 – Training of professionals	12
Article 16 – Preventive intervention and treatment programmes	12
Article 17 – Participation of the private sector and the media.....	13
Chapter IV – Protection and support	13
Article 18 – General obligations	13
Article 19 – Information	14
Article 20 – General support services.....	14
Article 21 – Assistance in individual/collective complaints.....	14
Article 22 – Specialist support services	14
Article 23 – Shelters.....	15
Article 24 – Telephone helplines	15
Article 25 – Support for victims of sexual violence	15
Article 26 – Protection and support for child witnesses	15
Article 27 – Reporting	15
Article 28 – Reporting by professionals	15
Chapter V – Substantive law.....	16
Article 29 – Civil lawsuits and remedies	16
Article 30 – Compensation	16
Article 31 – Custody, visitation rights and safety.....	16
Article 32 – Civil consequences of forced marriages	17
Article 33 – Psychological violence	17
Article 34 – Stalking	17
Article 35 – Physical violence	17
Article 36 – Sexual violence, including rape	17
Article 37 – Forced marriage	17
Article 38 – Female genital mutilation	18
Article 39 – Forced abortion and forced sterilisation	18
Article 40 – Sexual harassment.....	18

Article 41 – Aiding or abetting and attempt	18
Article 42 – Unacceptable justifications for crimes, including crimes committed in the name of so-called “honour”	19
Article 43 – Application of criminal offences	19
Article 44 – Jurisdiction.....	19
Article 45 – Sanctions and measures	20
Article 46 – Aggravating circumstances.....	20
Article 47 – Sentences passed by another Party	21
Article 48 – Prohibition of mandatory alternative dispute resolution processes or sentencing	21
Chapter VI – Investigation, prosecution, procedural law and protective measures.....	21
Article 49 – General obligations	21
Article 50 – Immediate response, prevention and protection	22
Article 51 – Risk assessment and risk management	22
Article 52 – Emergency barring orders.....	22
Article 53 – Restraining or protection orders	22
Article 54 – Investigations and evidence	23
Article 56 – Measures of protection.....	23
Article 57 – Legal aid	24
Article 58 – Statute of limitation	24
Chapter VII – Migration and asylum	25
Article 59 – Residence status.....	25
Article 60 – Gender-based asylum claims	25
Article 61 – Non-refoulement.....	26
Chapter VIII – International co-operation	26
Article 62 – General principles	26
Article 63 – Measures relating to persons at risk.....	27
Article 64 – Information	27
Article 65 – Data Protection	27
Chapter IX – Monitoring mechanism	28
Article 66 – Group of experts on action against violence against women and domestic violence	28
Article 67 – Committee of the Parties.....	29
Article 68 – Procedure	29
Article 69 – General recommendations	31
Article 70 – Parliamentary involvement in monitoring	31
Chapter X – Relationship with other international instruments.....	31
Article 71 – Relationship with other international instruments	31
Chapter XI – Amendments to the Convention.....	32
Article 72 – Amendments	32
Chapter XII – Final clauses.....	32
Article 73 – Effects of this Convention	32
Article 74 – Dispute settlement.....	32
Article 75 – Signature and entry into force.....	33
Article 76 – Accession to the Convention	33
Article 77 – Territorial application	33

Article 78 – Reservations.....	34
Article 79 – Validity and review of reservations	34
Article 80 – Denunciation.....	35
Article 81 – Notification	35

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other signatories hereto,

Recalling the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms (ETS No. 5, 1950) and its Protocols, the European Social Charter (ETS No. 35, 1961, revised in 1996, ETS No. 163), the Council of Europe Convention on Action against Trafficking in Human Beings (CETS No. 197, 2005) and the Council of Europe Convention on the Protection of Children against Sexual Exploitation and Sexual Abuse (CETS No. 201, 2007);

Recalling the following recommendations of the Committee of Ministers to member States of the Council of Europe: Recommendation Rec(2002)5 on the protection of women against violence, Recommendation CM/Rec(2007)17 on gender equality standards and mechanisms, Recommendation CM/Rec(2010)10 on the role of women and men in conflict prevention and resolution and in peace building, and other relevant recommendations;

Taking account of the growing body of case law of the European Court of Human Rights which sets important standards in the field of violence against women;

Having regard to the International Covenant on Civil and Political Rights (1966), the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (1966), the United Nations Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women ("CEDAW", 1979) and its Optional Protocol (1999) as well as General Recommendation No. 19 of the CEDAW Committee on violence against women, the United Nations Convention on the Rights of the Child (1989) and its Optional Protocols (2000) and the United Nations Convention on the Rights of Persons with Disabilities (2006);

Having regard to the Rome Statute of the International Criminal Court (2002);

Recalling the basic principles of international humanitarian law, and especially the Geneva Convention (IV) relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War (1949) and the Additional Protocols I and II (1977) thereto;

Condemning all forms of violence against women and domestic violence;

Recognising that the realisation of *de jure* and *de facto* equality between women and men is a key element in the prevention of violence against women;

Recognising that violence against women is a manifestation of historically unequal power relations between women and men, which have led to domination over, and discrimination against, women by men and to the prevention of the full advancement of women;

Recognising the structural nature of violence against women as gender-based violence, and that violence against women is one of the crucial social mechanisms by which women are forced into a subordinate position compared with men;

Recognising, with grave concern, that women and girls are often exposed to serious forms of violence such as domestic violence, sexual harassment, rape, forced marriage, crimes committed in the name of so-called "honour" and genital mutilation, which constitute a serious violation of the human rights of women and girls and a major obstacle to the achievement of equality between women and men;

Recognising the ongoing human rights violations during armed conflicts that affect the civilian population, especially women in the form of widespread or systematic rape and sexual violence and the potential for increased gender-based violence both during and after conflicts;

Recognising that women and girls are exposed to a higher risk of gender-based violence than men;

Recognising that domestic violence affects women disproportionately, and that men may also be victims of domestic violence;

Recognising that children are victims of domestic violence, including as witnesses of violence in the family;

Aspiring to create a Europe free from violence against women and domestic violence,

Have agreed as follows:

Chapter I – Purposes, definitions, equality and non-discrimination, general obligations

Article 1 – Purposes of the Convention

1 The purposes of this Convention are to:

- a protect women against all forms of violence, and prevent, prosecute and eliminate violence against women and domestic violence;
- b contribute to the elimination of all forms of discrimination against women and promote substantive equality between women and men, including by empowering women;
- c design a comprehensive framework, policies and measures for the protection of and assistance to all victims of violence against women and domestic violence;
- d promote international co-operation with a view to eliminating violence against women and domestic violence;
- e provide support and assistance to organisations and law enforcement agencies to effectively co-operate in order to adopt an integrated approach to eliminating violence against women and domestic violence.

2 In order to ensure effective implementation of its provisions by the Parties, this Convention establishes a specific monitoring mechanism.

Article 2 – Scope of the Convention

1 This Convention shall apply to all forms of violence against women, including domestic violence, which affects women disproportionately.

2 Parties are encouraged to apply this Convention to all victims of domestic violence. Parties shall pay particular attention to women victims of gender-based violence in implementing the provisions of this Convention.

3 This Convention shall apply in times of peace and in situations of armed conflict.

Article 3 – Definitions

For the purpose of this Convention:

a “violence against women” is understood as a violation of human rights and a form of discrimination against women and shall mean all acts of gender-based violence that result in, or are likely to result in, physical, sexual, psychological or economic harm or suffering to women, including threats of such acts, coercion or arbitrary deprivation of liberty, whether occurring in public or in private life;

b “domestic violence” shall mean all acts of physical, sexual, psychological or economic violence that occur within the family or domestic unit or between former or current spouses or partners, whether or not the perpetrator shares or has shared the same residence with the victim;

c “gender” shall mean the socially constructed roles, behaviours, activities and attributes that a given society considers appropriate for women and men;

d “gender-based violence against women” shall mean violence that is directed against a woman because she is a woman or that affects women disproportionately;

e “victim” shall mean any natural person who is subject to the conduct specified in points a and b;

f “women” includes girls under the age of 18.

Article 4 – Fundamental rights, equality and non-discrimination

1 Parties shall take the necessary legislative and other measures to promote and protect the right for everyone, particularly women, to live free from violence in both the public and the private sphere.

2 Parties condemn all forms of discrimination against women and take, without delay, the necessary legislative and other measures to prevent it, in particular by:

- embodying in their national constitutions or other appropriate legislation the principle of equality between women and men and ensuring the practical realisation of this principle;
- prohibiting discrimination against women, including through the use of sanctions, where appropriate;
- abolishing laws and practices which discriminate against women.

3 The implementation of the provisions of this Convention by the Parties, in particular measures to protect the rights of victims, shall be secured without discrimination on any ground such as sex, gender, race, colour, language, religion, political or other opinion, national or social origin, association with a national minority, property, birth, sexual orientation, gender identity, age, state of health, disability, marital status, migrant or refugee status, or other status.

4 Special measures that are necessary to prevent and protect women from gender-based violence shall not be considered discrimination under the terms of this Convention.

Article 5 – State obligations and due diligence

1 Parties shall refrain from engaging in any act of violence against women and ensure that State authorities, officials, agents, institutions and other actors acting on behalf of the State act in conformity with this obligation.

2 Parties shall take the necessary legislative and other measures to exercise due diligence to prevent, investigate, punish and provide reparation for acts of violence covered by the scope of this Convention that are perpetrated by non-State actors.

Article 6 – Gender-sensitive policies

Parties shall undertake to include a gender perspective in the implementation and evaluation of the impact of the provisions of this Convention and to promote and effectively implement policies of equality between women and men and the empowerment of women.

Chapter II – Integrated policies and data collection

Article 7 – Comprehensive and co-ordinated policies

1 Parties shall take the necessary legislative and other measures to adopt and implement State-wide effective, comprehensive and co-ordinated policies encompassing all relevant measures to prevent and combat all forms of violence covered by the scope of this Convention and offer a holistic response to violence against women.

2 Parties shall ensure that policies referred to in paragraph 1 place the rights of the victim at the centre of all measures and are implemented by way of effective co-operation among all relevant agencies, institutions and organisations.

3 Measures taken pursuant to this article shall involve, where appropriate, all relevant actors, such as government agencies, the national, regional and local parliaments and authorities, national human rights institutions and civil society organisations.

Article 8 – Financial resources

Parties shall allocate appropriate financial and human resources for the adequate implementation of integrated policies, measures and programmes to prevent and combat all forms of violence covered by the scope of this Convention, including those carried out by non-governmental organisations and civil society.

Article 9 – Non-governmental organisations and civil society

Parties shall recognise, encourage and support, at all levels, the work of relevant non-governmental organisations and of civil society active in combating violence against women and establish effective co-operation with these organisations.

Article 10 – Co-ordinating body

1 Parties shall designate or establish one or more official bodies responsible for the co-ordination, implementation, monitoring and evaluation of policies and measures to prevent and combat all forms of violence covered by this Convention. These bodies shall co-ordinate the collection of data as referred to in Article 11, analyse and disseminate its results.

2 Parties shall ensure that the bodies designated or established pursuant to this article receive information of a general nature on measures taken pursuant to Chapter VIII.

3 Parties shall ensure that the bodies designated or established pursuant to this article shall have the capacity to communicate directly and foster relations with their counterparts in other Parties.

Article 11 – Data collection and research

1 For the purpose of the implementation of this Convention, Parties shall undertake to:

a collect disaggregated relevant statistical data at regular intervals on cases of all forms of violence covered by the scope of this Convention;

b support research in the field of all forms of violence covered by the scope of this Convention in order to study its root causes and effects, incidences and conviction rates, as well as the efficacy of measures taken to implement this Convention.

2 Parties shall endeavour to conduct population-based surveys at regular intervals to assess the prevalence of and trends in all forms of violence covered by the scope of this Convention.

3 Parties shall provide the group of experts, as referred to in Article 66 of this Convention, with the information collected pursuant to this article in order to stimulate international co-operation and enable international benchmarking.

4 Parties shall ensure that the information collected pursuant to this article is available to the public.

Chapter III – Prevention

Article 12 – General obligations

1 Parties shall take the necessary measures to promote changes in the social and cultural patterns of behaviour of women and men with a view to eradicating prejudices, customs, traditions and all other practices which are based on the idea of the inferiority of women or on stereotyped roles for women and men.

2 Parties shall take the necessary legislative and other measures to prevent all forms of violence covered by the scope of this Convention by any natural or legal person.

3 Any measures taken pursuant to this chapter shall take into account and address the specific needs of persons made vulnerable by particular circumstances and shall place the human rights of all victims at their centre.

4 Parties shall take the necessary measures to encourage all members of society, especially men and boys, to contribute actively to preventing all forms of violence covered by the scope of this Convention.

5 Parties shall ensure that culture, custom, religion, tradition or so-called “honour” shall not be considered as justification for any acts of violence covered by the scope of this Convention.

6 Parties shall take the necessary measures to promote programmes and activities for the empowerment of women.

Article 13 – Awareness-raising

1 Parties shall promote or conduct, on a regular basis and at all levels, awareness-raising campaigns or programmes, including in co-operation with national human rights institutions and equality bodies, civil society and non-governmental organisations,

especially women's organisations, where appropriate, to increase awareness and understanding among the general public of the different manifestations of all forms of violence covered by the scope of this Convention, their consequences on children and the need to prevent such violence.

2 Parties shall ensure the wide dissemination among the general public of information on measures available to prevent acts of violence covered by the scope of this Convention.

Article 14 – Education

1 Parties shall take, where appropriate, the necessary steps to include teaching material on issues such as equality between women and men, non-stereotyped gender roles, mutual respect, non-violent conflict resolution in interpersonal relationships, gender-based violence against women and the right to personal integrity, adapted to the evolving capacity of learners, in formal curricula and at all levels of education.

2 Parties shall take the necessary steps to promote the principles referred to in paragraph 1 in informal educational facilities, as well as in sports, cultural and leisure facilities and the media.

Article 15 – Training of professionals

1 Parties shall provide or strengthen appropriate training for the relevant professionals dealing with victims or perpetrators of all acts of violence covered by the scope of this Convention, on the prevention and detection of such violence, equality between women and men, the needs and rights of victims, as well as on how to prevent secondary victimisation.

2 Parties shall encourage that the training referred to in paragraph 1 includes training on co-ordinated multi-agency co-operation to allow for a comprehensive and appropriate handling of referrals in cases of violence covered by the scope of this Convention.

Article 16 – Preventive intervention and treatment programmes

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to set up or support programmes aimed at teaching perpetrators of domestic violence to adopt non-violent behaviour in interpersonal relationships with a view to preventing further violence and changing violent behavioural patterns.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to set up or support treatment programmes aimed at preventing perpetrators, in particular sex offenders, from re-offending.

3 In taking the measures referred to in paragraphs 1 and 2, Parties shall ensure that the safety of, support for and the human rights of victims are of primary concern and that,

where appropriate, these programmes are set up and implemented in close co-ordination with specialist support services for victims.

Article 17 – Participation of the private sector and the media

1 Parties shall encourage the private sector, the information and communication technology sector and the media, with due respect for freedom of expression and their independence, to participate in the elaboration and implementation of policies and to set guidelines and self-regulatory standards to prevent violence against women and to enhance respect for their dignity.

2 Parties shall develop and promote, in co-operation with private sector actors, skills among children, parents and educators on how to deal with the information and communications environment that provides access to degrading content of a sexual or violent nature which might be harmful.

Chapter IV – Protection and support

Article 18 – General obligations

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to protect all victims from any further acts of violence.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures, in accordance with internal law, to ensure that there are appropriate mechanisms to provide for effective co-operation between all relevant state agencies, including the judiciary, public prosecutors, law enforcement agencies, local and regional authorities as well as non-governmental organisations and other relevant organisations and entities, in protecting and supporting victims and witnesses of all forms of violence covered by the scope of this Convention, including by referring to general and specialist support services as detailed in Articles 20 and 22 of this Convention.

3 Parties shall ensure that measures taken pursuant to this chapter shall:

- be based on a gendered understanding of violence against women and domestic violence and shall focus on the human rights and safety of the victim;
- be based on an integrated approach which takes into account the relationship between victims, perpetrators, children and their wider social environment;
- aim at avoiding secondary victimisation;
- aim at the empowerment and economic independence of women victims of

violence;

- allow, where appropriate, for a range of protection and support services to be located on the same premises;
- address the specific needs of vulnerable persons, including child victims, and be made available to them.

4 The provision of services shall not depend on the victim's willingness to press charges or testify against any perpetrator.

5 Parties shall take the appropriate measures to provide consular and other protection and support to their nationals and other victims entitled to such protection in accordance with their obligations under international law.

Article 19 – Information

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims receive adequate and timely information on available support services and legal measures in a language they understand.

Article 20 – General support services

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims have access to services facilitating their recovery from violence. These measures should include, when necessary, services such as legal and psychological counselling, financial assistance, housing, education, training and assistance in finding employment.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims have access to health care and social services and that services are adequately resourced and professionals are trained to assist victims and refer them to the appropriate services.

Article 21 – Assistance in individual/collective complaints

Parties shall ensure that victims have information on and access to applicable regional and international individual/collective complaints mechanisms. Parties shall promote the provision of sensitive and knowledgeable assistance to victims in presenting any such complaints.

Article 22 – Specialist support services

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide or arrange for, in an adequate geographical distribution, immediate, short- and long-term specialist support services to any victim subjected to any of the acts of violence covered by the scope of this Convention.

2 Parties shall provide or arrange for specialist women's support services to all women victims of violence and their children.

Article 23 – Shelters

Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide for the setting-up of appropriate, easily accessible shelters in sufficient numbers to provide safe accommodation for and to reach out pro-actively to victims, especially women and their children.

Article 24 – Telephone helplines

Parties shall take the necessary legislative or other measures to set up state-wide round-the-clock (24/7) telephone helplines free of charge to provide advice to callers, confidentially or with due regard for their anonymity, in relation to all forms of violence covered by the scope of this Convention.

Article 25 – Support for victims of sexual violence

Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide for the setting up of appropriate, easily accessible rape crisis or sexual violence referral centres for victims in sufficient numbers to provide for medical and forensic examination, trauma support and counselling for victims.

Article 26 – Protection and support for child witnesses

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that in the provision of protection and support services to victims, due account is taken of the rights and needs of child witnesses of all forms of violence covered by the scope of this Convention.

2 Measures taken pursuant to this article shall include age-appropriate psychosocial counselling for child witnesses of all forms of violence covered by the scope of this Convention and shall give due regard to the best interests of the child.

Article 27 – Reporting

Parties shall take the necessary measures to encourage any person witness to the commission of acts of violence covered by the scope of this Convention or who has reasonable grounds to believe that such an act may be committed, or that further acts of violence are to be expected, to report this to the competent organisations or authorities.

Article 28 – Reporting by professionals

Parties shall take the necessary measures to ensure that the confidentiality rules imposed by internal law on certain professionals do not constitute an obstacle to the possibility, under appropriate conditions, of their reporting to the competent organisations or authorities if they have reasonable grounds to believe that a serious act of violence

covered by the scope of this Convention, has been committed and further serious acts of violence are to be expected.

Chapter V – Substantive law

Article 29 – Civil lawsuits and remedies

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide victims with adequate civil remedies against the perpetrator.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide victims, in accordance with the general principles of international law, with adequate civil remedies against State authorities that have failed in their duty to take the necessary preventive or protective measures within the scope of their powers.

Article 30 – Compensation

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims have the right to claim compensation from perpetrators for any of the offences established in accordance with this Convention.

2 Adequate State compensation shall be awarded to those who have sustained serious bodily injury or impairment of health, to the extent that the damage is not covered by other sources such as the perpetrator, insurance or State-funded health and social provisions. This does not preclude Parties from claiming regress for compensation awarded from the perpetrator, as long as due regard is paid to the victim's safety.

3 Measures taken pursuant to paragraph 2 shall ensure the granting of compensation within a reasonable time.

Article 31 – Custody, visitation rights and safety

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that, in the determination of custody and visitation rights of children, incidents of violence covered by the scope of this Convention are taken into account.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the exercise of any visitation or custody rights does not jeopardise the rights and safety of the victim or children.

Article 32 – Civil consequences of forced marriages

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that marriages concluded under force may be voidable, annulled or dissolved without undue financial or administrative burden placed on the victim.

Article 33 – Psychological violence

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the intentional conduct of seriously impairing a person's psychological integrity through coercion or threats is criminalised.

Article 34 – Stalking

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the intentional conduct of repeatedly engaging in threatening conduct directed at another person, causing her or him to fear for her or his safety, is criminalised.

Article 35 – Physical violence

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the intentional conduct of committing acts of physical violence against another person is criminalised.

Article 36 – Sexual violence, including rape

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the following intentional conducts are criminalised:

- a engaging in non-consensual vaginal, anal or oral penetration of a sexual nature of the body of another person with any bodily part or object;
- b engaging in other non-consensual acts of a sexual nature with a person;
- c causing another person to engage in non-consensual acts of a sexual nature with a third person.

2 Consent must be given voluntarily as the result of the person's free will assessed in the context of the surrounding circumstances.

3 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the provisions of paragraph 1 also apply to acts committed against former or current spouses or partners as recognised by internal law.

Article 37 – Forced marriage

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the intentional conduct of forcing an adult or a child to enter into a marriage is criminalised.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the intentional conduct of luring an adult or a child to the territory of a Party or State other than the one she or he resides in with the purpose of forcing this adult or child to enter into a marriage is criminalised.

Article 38 – Female genital mutilation

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the following intentional conducts are criminalised:

- a excising, infibulating or performing any other mutilation to the whole or any part of a woman's labia majora, labia minora or clitoris;
- b coercing or procuring a woman to undergo any of the acts listed in point a;
- c inciting, coercing or procuring a girl to undergo any of the acts listed in point a.

Article 39 – Forced abortion and forced sterilisation

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the following intentional conducts are criminalised:

- a performing an abortion on a woman without her prior and informed consent;
- b performing surgery which has the purpose or effect of terminating a woman's capacity to naturally reproduce without her prior and informed consent or understanding of the procedure.

Article 40 – Sexual harassment

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that any form of unwanted verbal, non-verbal or physical conduct of a sexual nature with the purpose or effect of violating the dignity of a person, in particular when creating an intimidating, hostile, degrading, humiliating or offensive environment, is subject to criminal or other legal sanction.

Article 41 – Aiding or abetting and attempt

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to establish as an offence, when committed intentionally, aiding or abetting the commission of the offences established in accordance with Articles 33, 34, 35, 36, 37, 38.a and 39 of this Convention.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to establish as offences, when committed intentionally, attempts to commit the offences established in accordance with Articles 35, 36, 37, 38.a and 39 of this Convention.

Article 42 – Unacceptable justifications for crimes, including crimes committed in the name of so-called “honour”

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that, in criminal proceedings initiated following the commission of any of the acts of violence covered by the scope of this Convention, culture, custom, religion, tradition or so-called “honour” shall not be regarded as justification for such acts. This covers, in particular, claims that the victim has transgressed cultural, religious, social or traditional norms or customs of appropriate behaviour.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that incitement by any person of a child to commit any of the acts referred to in paragraph 1 shall not diminish the criminal liability of that person for the acts committed.

Article 43 – Application of criminal offences

The offences established in accordance with this Convention shall apply irrespective of the nature of the relationship between victim and perpetrator.

Article 44 – Jurisdiction

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to establish jurisdiction over any offence established in accordance with this Convention, when the offence is committed:

- a in their territory; or
- b on board a ship flying their flag; or
- c on board an aircraft registered under their laws; or
- d by one of their nationals; or
- e by a person who has her or his habitual residence in their territory.

2 Parties shall endeavour to take the necessary legislative or other measures to establish jurisdiction over any offence established in accordance with this Convention where the offence is committed against one of their nationals or a person who has her or his habitual residence in their territory.

3 For the prosecution of the offences established in accordance with Articles 36, 37, 38 and 39 of this Convention, Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that their jurisdiction is not subordinated to the condition that the acts are criminalised in the territory where they were committed.

4 For the prosecution of the offences established in accordance with Articles 36, 37, 38 and 39 of this Convention, Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that their jurisdiction as regards points d and e of paragraph 1 is not subordinated to the condition that the prosecution can only be initiated following the

reporting by the victim of the offence or the laying of information by the State of the place where the offence was committed.

5 Parties shall take the necessary legislative or other measures to establish jurisdiction over the offences established in accordance with this Convention, in cases where an alleged perpetrator is present on their territory and they do not extradite her or him to another Party, solely on the basis of her or his nationality.

6 When more than one Party claims jurisdiction over an alleged offence established in accordance with this Convention, the Parties involved shall, where appropriate, consult each other with a view to determining the most appropriate jurisdiction for prosecution.

7 Without prejudice to the general rules of international law, this Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised by a Party in accordance with its internal law.

Article 45 – Sanctions and measures

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the offences established in accordance with this Convention are punishable by effective, proportionate and dissuasive sanctions, taking into account their seriousness. These sanctions shall include, where appropriate, sentences involving the deprivation of liberty which can give rise to extradition.

2 Parties may adopt other measures in relation to perpetrators, such as:

- monitoring or supervision of convicted persons;
- withdrawal of parental rights, if the best interests of the child, which may include the safety of the victim, cannot be guaranteed in any other way.

Article 46 – Aggravating circumstances

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the following circumstances, insofar as they do not already form part of the constituent elements of the offence, may, in conformity with the relevant provisions of internal law, be taken into consideration as aggravating circumstances in the determination of the sentence in relation to the offences established in accordance with this Convention:

- a the offence was committed against a former or current spouse or partner as recognised by internal law, by a member of the family, a person cohabiting with the victim or a person having abused her or his authority;
- b the offence, or related offences, were committed repeatedly;
- c the offence was committed against a person made vulnerable by particular circumstances;
- d the offence was committed against or in the presence of a child;

- e the offence was committed by two or more people acting together;
- f the offence was preceded or accompanied by extreme levels of violence;
- g the offence was committed with the use or threat of a weapon;
- h the offence resulted in severe physical or psychological harm for the victim;
- i the perpetrator had previously been convicted of offences of a similar nature.

Article 47 – Sentences passed by another Party

Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide for the possibility of taking into account final sentences passed by another Party in relation to the offences established in accordance with this Convention when determining the sentence.

Article 48 – Prohibition of mandatory alternative dispute resolution processes or sentencing

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to prohibit mandatory alternative dispute resolution processes, including mediation and conciliation, in relation to all forms of violence covered by the scope of this Convention.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that if the payment of a fine is ordered, due account shall be taken of the ability of the perpetrator to assume his or her financial obligations towards the victim.

Chapter VI – Investigation, prosecution, procedural law and protective measures

Article 49 – General obligations

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that investigations and judicial proceedings in relation to all forms of violence covered by the scope of this Convention are carried out without undue delay while taking into consideration the rights of the victim during all stages of the criminal proceedings.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures, in conformity with the fundamental principles of human rights and having regard to the gendered understanding of violence, to ensure the effective investigation and prosecution of offences established in accordance with this Convention.

Article 50 – Immediate response, prevention and protection

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the responsible law enforcement agencies respond to all forms of violence covered by the scope of this Convention promptly and appropriately by offering adequate and immediate protection to victims.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the responsible law enforcement agencies engage promptly and appropriately in the prevention and protection against all forms of violence covered by the scope of this Convention, including the employment of preventive operational measures and the collection of evidence.

Article 51 – Risk assessment and risk management

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that an assessment of the lethality risk, the seriousness of the situation and the risk of repeated violence is carried out by all relevant authorities in order to manage the risk and if necessary to provide co-ordinated safety and support.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the assessment referred to in paragraph 1 duly takes into account, at all stages of the investigation and application of protective measures, the fact that perpetrators of acts of violence covered by the scope of this Convention possess or have access to firearms.

Article 52 – Emergency barring orders

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the competent authorities are granted the power to order, in situations of immediate danger, a perpetrator of domestic violence to vacate the residence of the victim or person at risk for a sufficient period of time and to prohibit the perpetrator from entering the residence of or contacting the victim or person at risk. Measures taken pursuant to this article shall give priority to the safety of victims or persons at risk.

Article 53 – Restraining or protection orders

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that appropriate restraining or protection orders are available to victims of all forms of violence covered by the scope of this Convention.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the restraining or protection orders referred to in paragraph 1 are:

- available for immediate protection and without undue financial or administrative burdens placed on the victim;
- issued for a specified period or until modified or discharged;
- where necessary, issued on an *ex parte* basis which has immediate effect;
- available irrespective of, or in addition to, other legal proceedings;
- allowed to be introduced in subsequent legal proceedings.

3 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that breaches of restraining or protection orders issued pursuant to paragraph 1 shall be subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or other legal sanctions.

Article 54 – Investigations and evidence

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that, in any civil or criminal proceedings, evidence relating to the sexual history and conduct of the victim shall be permitted only when it is relevant and necessary.

Article 55 – *Ex parte* and *ex officio* proceedings

1 Parties shall ensure that investigations into or prosecution of offences established in accordance with Articles 35, 36, 37, 38 and 39 of this Convention shall not be wholly dependant upon a report or complaint filed by a victim if the offence was committed in whole or in part on its territory, and that the proceedings may continue even if the victim withdraws her or his statement or complaint.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure, in accordance with the conditions provided for by their internal law, the possibility for governmental and non-governmental organisations and domestic violence counsellors to assist and/or support victims, at their request, during investigations and judicial proceedings concerning the offences established in accordance with this Convention.

Article 56 – Measures of protection

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to protect the rights and interests of victims, including their special needs as witnesses, at all stages of investigations and judicial proceedings, in particular by:

- a providing for their protection, as well as that of their families and witnesses, from intimidation, retaliation and repeat victimisation;
- b ensuring that victims are informed, at least in cases where the victims and the family might be in danger, when the perpetrator escapes or is released temporarily or definitively;

c informing them, under the conditions provided for by internal law, of their rights and the services at their disposal and the follow-up given to their complaint, the charges, the general progress of the investigation or proceedings, and their role therein, as well as the outcome of their case;

d enabling victims, in a manner consistent with the procedural rules of internal law, to be heard, to supply evidence and have their views, needs and concerns presented, directly or through an intermediary, and considered;

e providing victims with appropriate support services so that their rights and interests are duly presented and taken into account;

f ensuring that measures may be adopted to protect the privacy and the image of the victim;

g ensuring that contact between victims and perpetrators within court and law enforcement agency premises is avoided where possible;

h providing victims with independent and competent interpreters when victims are parties to proceedings or when they are supplying evidence;

i enabling victims to testify, according to the rules provided by their internal law, in the courtroom without being present or at least without the presence of the alleged perpetrator, notably through the use of appropriate communication technologies, where available.

2 A child victim and child witness of violence against women and domestic violence shall be afforded, where appropriate, special protection measures taking into account the best interests of the child.

Article 57 – Legal aid

Parties shall provide for the right to legal assistance and to free legal aid for victims under the conditions provided by their internal law.

Article 58 – Statute of limitation

Parties shall take the necessary legislative and other measures to ensure that the statute of limitation for initiating any legal proceedings with regard to the offences established in accordance with Articles 36, 37, 38 and 39 of this Convention, shall continue for a period of time that is sufficient and commensurate with the gravity of the offence in question, to allow for the efficient initiation of proceedings after the victim has reached the age of majority.

Chapter VII – Migration and asylum

Article 59 – Residence status

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims whose residence status depends on that of the spouse or partner as recognised by internal law, in the event of the dissolution of the marriage or the relationship, are granted in the event of particularly difficult circumstances, upon application, an autonomous residence permit irrespective of the duration of the marriage or the relationship. The conditions relating to the granting and duration of the autonomous residence permit are established by internal law.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims may obtain the suspension of expulsion proceedings initiated in relation to a residence status dependent on that of the spouse or partner as recognised by internal law to enable them to apply for an autonomous residence permit.

3 Parties shall issue a renewable residence permit to victims in one of the two following situations, or in both:

a where the competent authority considers that their stay is necessary owing to their personal situation;

b where the competent authority considers that their stay is necessary for the purpose of their co-operation with the competent authorities in investigation or criminal proceedings.

4 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims of forced marriage brought into another country for the purpose of the marriage and who, as a result, have lost their residence status in the country where they habitually reside, may regain this status.

Article 60 – Gender-based asylum claims

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that gender-based violence against women may be recognised as a form of persecution within the meaning of Article 1, A (2), of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees and as a form of serious harm giving rise to complementary/subsidiary protection.

2 Parties shall ensure that a gender-sensitive interpretation is given to each of the Convention grounds and that where it is established that the persecution feared is for one or more of these grounds, applicants shall be granted refugee status according to the applicable relevant instruments.

3 Parties shall take the necessary legislative or other measures to develop gender-sensitive reception procedures and support services for asylum-seekers as well as gender

guidelines and gender-sensitive asylum procedures, including refugee status determination and application for international protection.

Article 61 – Non-refoulement

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to respect the principle of non-refoulement in accordance with existing obligations under international law.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims of violence against women who are in need of protection, regardless of their status or residence, shall not be returned under any circumstances to any country where their life would be at risk or where they might be subjected to torture or inhuman or degrading treatment or punishment.

Chapter VIII – International co-operation

Article 62 – General principles

1 Parties shall co-operate with each other, in accordance with the provisions of this Convention, and through the application of relevant international and regional instruments on co-operation in civil and criminal matters, arrangements agreed on the basis of uniform or reciprocal legislation and internal laws, to the widest extent possible, for the purpose of:

- a preventing, combating and prosecuting all forms of violence covered by the scope of this Convention;
- b protecting and providing assistance to victims;
- c investigations or proceedings concerning the offences established in accordance with this Convention;
- d enforcing relevant civil and criminal judgments issued by the judicial authorities of Parties, including protection orders.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims of an offence established in accordance with this Convention and committed in the territory of a Party other than the one where they reside may make a complaint before the competent authorities of their State of residence.

3 If a Party that makes mutual legal assistance in criminal matters, extradition or enforcement of civil or criminal judgments imposed by another Party to this Convention

conditional on the existence of a treaty receives a request for such legal co-operation from a Party with which it has not concluded such a treaty, it may consider this Convention to be the legal basis for mutual legal assistance in criminal matters, extradition or enforcement of civil or criminal judgments imposed by the other Party in respect of the offences established in accordance with this Convention.

4 Parties shall endeavour to integrate, where appropriate, the prevention and the fight against violence against women and domestic violence in assistance programmes for development provided for the benefit of third States, including by entering into bilateral and multilateral agreements with third States with a view to facilitating the protection of victims in accordance with Article 18, paragraph 5.

Article 63 – Measures relating to persons at risk

When a Party, on the basis of the information at its disposal, has reasonable grounds to believe that a person is at immediate risk of being subjected to any of the acts of violence referred to in Articles 36, 37, 38 and 39 of this Convention on the territory of another Party, the Party that has the information is encouraged to transmit it without delay to the latter for the purpose of ensuring that appropriate protection measures are taken. Where applicable, this information shall include details on existing protection provisions for the benefit of the person at risk.

Article 64 – Information

1 The requested Party shall promptly inform the requesting Party of the final result of the action taken under this chapter. The requested Party shall also promptly inform the requesting Party of any circumstances which render impossible the carrying out of the action sought or are likely to delay it significantly.

2 A Party may, within the limits of its internal law, without prior request, forward to another Party information obtained within the framework of its own investigations when it considers that the disclosure of such information might assist the receiving Party in preventing criminal offences established in accordance with this Convention or in initiating or carrying out investigations or proceedings concerning such criminal offences or that it might lead to a request for co-operation by that Party under this chapter.

3 A Party receiving any information in accordance with paragraph 2 shall submit such information to its competent authorities in order that proceedings may be taken if they are considered appropriate, or that this information may be taken into account in relevant civil and criminal proceedings.

Article 65 – Data Protection

Personal data shall be stored and used pursuant to the obligations undertaken by the Parties under the Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data (ETS No. 108).

Chapter IX – Monitoring mechanism

Article 66 – Group of experts on action against violence against women and domestic violence

1 The Group of experts on action against violence against women and domestic violence (hereinafter referred to as “GREVIO”) shall monitor the implementation of this Convention by the Parties.

2 GREVIO shall be composed of a minimum of 10 members and a maximum of 15 members, taking into account a gender and geographical balance, as well as multidisciplinary expertise. Its members shall be elected by the Committee of the Parties from among candidates nominated by the Parties for a term of office of four years, renewable once, and chosen from among nationals of the Parties.

3 The initial election of 10 members shall be held within a period of one year following the entry into force of this Convention. The election of 5 additional members shall be held following the 25th ratification or accession.

4 The election of the members of GREVIO shall be based on the following principles:

a they shall be chosen according to a transparent procedure from among persons of high moral character, known for their recognised competence in the fields of human rights, gender equality, violence against women and domestic violence, or assistance to and protection of victims, or having demonstrated professional experience in the areas covered by this Convention;

b no two members of GREVIO may be nationals of the same State;

c they should represent the main legal systems;

d they should represent relevant actors and agencies in the field of violence against women and domestic violence;

e they shall sit in their individual capacity and shall be independent and impartial in the exercise of their functions, and shall be available to carry out their duties in an effective manner.

5 The election procedure of the members of GREVIO shall be determined by the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting with and obtaining the unanimous consent of the Parties, within a period of six months following the entry into force of this Convention.

6 GREVIO shall adopt its own rules of procedure.

7 Members of GREVIO, and other members of delegations carrying out the country visits as set forth in Article 68, paragraphs 9 and 14, shall enjoy the privileges and immunities established in the appendix to this Convention.

Article 67 – Committee of the Parties

1 The Committee of the Parties shall be composed of the representatives of the Parties to the Convention.

2 The Committee of the Parties shall be convened by the Secretary General of the Council of Europe. Its first meeting shall be held within a period of one year following the entry into force of this Convention in order to elect the members of GREVIO. It shall subsequently meet whenever one third of the Parties, the President of the Committee of the Parties or the Secretary General so requests.

3 The Committee of the Parties shall adopt its own rules of procedure.

Article 68 – Procedure

1 Parties shall submit to the Secretary General of the Council of Europe, based on a questionnaire prepared by GREVIO, a report on legislative and other measures giving effect to the provisions of this Convention, for consideration by GREVIO.

2 GREVIO shall consider the report submitted in accordance with paragraph 1 with the representatives of the Party concerned.

3 Subsequent evaluation procedures shall be divided into rounds, the length of which is determined by GREVIO. At the beginning of each round GREVIO shall select the specific provisions on which the evaluation procedure shall be based and send out a questionnaire.

4 GREVIO shall define the appropriate means to carry out this monitoring procedure. It may in particular adopt a questionnaire for each evaluation round, which shall serve as a basis for the evaluation procedure of the implementation by the Parties. This questionnaire shall be addressed to all Parties. Parties shall respond to this questionnaire, as well as to any other request of information from GREVIO.

5 GREVIO may receive information on the implementation of the Convention from non-governmental organisations and civil society, as well as from national institutions for the protection of human rights.

6 GREVIO shall take due consideration of the existing information available from other regional and international instruments and bodies in areas falling within the scope of this Convention.

7 When adopting a questionnaire for each evaluation round, GREVIO shall take due consideration of the existing data collection and research in the Parties as referred to in Article 11 of this Convention.

8 GREVIO may receive information on the implementation of the Convention from the Council of Europe Commissioner for Human Rights, the Parliamentary Assembly and relevant specialised bodies of the Council of Europe, as well as those established under other international instruments. Complaints presented to these bodies and their outcome will be made available to GREVIO.

9 GREVIO may subsidiarily organise, in co-operation with the national authorities and with the assistance of independent national experts, country visits, if the information gained is insufficient or in cases provided for in paragraph 14. During these visits, GREVIO may be assisted by specialists in specific fields.

10 GREVIO shall prepare a draft report containing its analysis concerning the implementation of the provisions on which the evaluation is based, as well as its suggestions and proposals concerning the way in which the Party concerned may deal with the problems which have been identified. The draft report shall be transmitted for comments to the Party which undergoes the evaluation. Its comments shall be taken into account by GREVIO when adopting its report.

11 On the basis of all the information received and the comments by the Parties, GREVIO shall adopt its report and conclusions concerning the measures taken by the Party concerned to implement the provisions of this Convention. This report and the conclusions shall be sent to the Party concerned and to the Committee of the Parties. The report and conclusions of GREVIO shall be made public as from their adoption, together with eventual comments by the Party concerned.

12 Without prejudice to the procedure of paragraphs 1 to 8, the Committee of the Parties may adopt, on the basis of the report and conclusions of GREVIO, recommendations addressed to this Party (a) concerning the measures to be taken to implement the conclusions of GREVIO, if necessary setting a date for submitting information on their implementation, and (b) aiming at promoting co-operation with that Party for the proper implementation of this Convention.

13 If GREVIO receives reliable information indicating a situation where problems require immediate attention to prevent or limit the scale or number of serious violations of the Convention, it may request the urgent submission of a special report concerning measures taken to prevent a serious, massive or persistent pattern of violence against women.

14 Taking into account the information submitted by the Party concerned, as well as any other reliable information available to it, GREVIO may designate one or more of its members to conduct an inquiry and to report urgently to GREVIO. Where warranted and with the consent of the Party, the inquiry may include a visit to its territory.

15 After examining the findings of the inquiry referred to in paragraph 14, GREVIO shall transmit these findings to the Party concerned and, where appropriate, to the Committee of the Parties and the Committee of Ministers of the Council of Europe together with any comments and recommendations.

Article 69 – General recommendations

GREVIO may adopt, where appropriate, general recommendations on the implementation of this Convention.

Article 70 – Parliamentary involvement in monitoring

- 1 National parliaments shall be invited to participate in the monitoring of the measures taken for the implementation of this Convention.
- 2 Parties shall submit the reports of GREVIO to their national parliaments.
- 3 The Parliamentary Assembly of the Council of Europe shall be invited to regularly take stock of the implementation of this Convention.

Chapter X – Relationship with other international instruments

Article 71 – Relationship with other international instruments

- 1 This Convention shall not affect obligations arising from other international instruments to which Parties to this Convention are Parties or shall become Parties and which contain provisions on matters governed by this Convention.
- 2 The Parties to this Convention may conclude bilateral or multilateral agreements with one another on the matters dealt with in this Convention, for purposes of supplementing or strengthening its provisions or facilitating the application of the principles embodied in it.

Chapter XI – Amendments to the Convention

Article 72 – Amendments

1 Any proposal for an amendment to this Convention presented by a Party shall be communicated to the Secretary General of the Council of Europe and forwarded by her or him to the member States of the Council of Europe, any signatory, any Party, the European Union, any State invited to sign this Convention in accordance with the provisions of Article 75, and any State invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 76.

2 The Committee of Ministers of the Council of Europe shall consider the proposed amendment and, after having consulted the Parties to this Convention that are not members of the Council of Europe, may adopt the amendment by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe.

3 The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 2 shall be forwarded to the Parties for acceptance.

4 Any amendment adopted in accordance with paragraph 2 shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of one month after the date on which all Parties have informed the Secretary General of their acceptance.

Chapter XII – Final clauses

Article 73 – Effects of this Convention

The provisions of this Convention shall not prejudice the provisions of internal law and binding international instruments which are already in force or may come into force, under which more favourable rights are or would be accorded to persons in preventing and combating violence against women and domestic violence.

Article 74 – Dispute settlement

1 The Parties to any dispute which may arise concerning the application or interpretation of the provisions of this Convention shall first seek to resolve it by means of negotiation, conciliation, arbitration or by any other methods of peaceful settlement accepted by mutual agreement between them.

2 The Committee of Ministers of the Council of Europe may establish procedures of settlement to be available for use by the Parties in dispute if they should so agree.

Article 75 – Signature and entry into force

1 This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, the non-member States which have participated in its elaboration and the European Union.

2 This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

3 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which 10 signatories, including at least 8 member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 2.

4 In respect of any State referred to in paragraph 1 or the European Union, which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 76 – Accession to the Convention

1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may, after consultation of the Parties to this Convention and obtaining their unanimous consent, invite any non-member State of the Council of Europe, which has not participated in the elaboration of the Convention, to accede to this Convention by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe, and by unanimous vote of the representatives of the Parties entitled to sit on the Committee of Ministers.

2 In respect of any acceding State, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 77 – Territorial application

1 Any State or the European Union may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2 Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on

whose behalf it is authorised to give undertakings. In respect of such territory, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 78 – Reservations

1 No reservation may be made in respect of any provision of this Convention, with the exceptions provided for in paragraphs 2 and 3.

2 Any State or the European Union may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that it reserves the right not to apply or to apply only in specific cases or conditions the provisions laid down in:

- Article 30, paragraph 2;
- Article 44, paragraphs 1.e, 3 and 4;
- Article 55, paragraph 1 in respect of Article 35 regarding minor offences;
- Article 58 in respect of Articles 37, 38 and 39;
- Article 59.

3 Any State or the European Union may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that it reserves the right to provide for non-criminal sanctions, instead of criminal sanctions, for the behaviours referred to in Articles 33 and 34.

4 Any Party may wholly or partly withdraw a reservation by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe. This declaration shall become effective as from its date of receipt by the Secretary General.

Article 79 – Validity and review of reservations

1 Reservations referred to in Article 78, paragraphs 2 and 3, shall be valid for a period of five years from the day of the entry into force of this Convention in respect of the Party concerned. However, such reservations may be renewed for periods of the same duration.

2 Eighteen months before the date of expiry of the reservation, the Secretariat General of the Council of Europe shall give notice of that expiry to the Party concerned. No later than three months before the expiry, the Party shall notify the Secretary General that it is

upholding, amending or withdrawing its reservation. In the absence of a notification by the Party concerned, the Secretariat General shall inform that Party that its reservation is considered to have been extended automatically for a period of six months. Failure by the Party concerned to notify its intention to uphold or modify its reservation before the expiry of that period shall cause the reservation to lapse.

3 If a Party makes a reservation in conformity with Article 78, paragraphs 2 and 3, it shall provide, before its renewal or upon request, an explanation to GREVIO, on the grounds justifying its continuance.

Article 80 – Denunciation

1 Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 81 – Notification

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the non-member States which have participated in its elaboration, any signatory, any Party, the European Union, and any State invited to accede to this Convention of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 75 and 76;
- d any amendment adopted in accordance with Article 72 and the date on which such an amendment enters into force;
- e any reservation and withdrawal of reservation made in pursuance of Article 78;
- f any denunciation made in pursuance of the provisions of Article 80;
- g any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at [Istanbul], this [11th] day of [May 2011], in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention, to the European Union and to any State invited to accede to this Convention.

Appendix – Privileges and immunities (Article 66)

1 This appendix shall apply to the members of GREVIO mentioned in Article 66 of the Convention, as well as to other members of the country visit delegations. For the purpose of this appendix, the term “other members of the country visit delegations” shall include the independent national experts and the specialists mentioned in Article 68, paragraph 9, of the Convention, staff members of the Council of Europe and interpreters employed by the Council of Europe accompanying GREVIO during its country visits.

2 The members of GREVIO and the other members of the country visit delegations shall, while exercising their functions relating to the preparation and the carrying out of country visits, as well as the follow-up thereto, and travelling in connection with those functions, enjoy the following privileges and immunities:

a immunity from personal arrest or detention and from seizure of their personal baggage, and immunity from legal process of every kind in respect of words spoken or written and all acts performed by them in their official capacity;

b exemption from any restrictions on their freedom of movement on exit from and return to their country of residence, and entry into and exit from the country in which they exercise their functions, and from alien registration in the country which they are visiting or through which they are passing in the exercise of their functions.

3 In the course of journeys undertaken in the exercise of their functions, the members of GREVIO and the other members of the country visit delegations shall, in the matter of customs and exchange control, be accorded the same facilities as those accorded to representatives of foreign governments on temporary official duty.

4 The documents relating to the evaluation of the implementation of the Convention carried by members of GREVIO and other members of the country visit delegations shall be inviolable insofar as they concern the activity of GREVIO. No stoppage or censorship shall be applied to the official correspondence of GREVIO or to official communications of members of GREVIO and other members of the country visit delegations.

5 In order to secure for the members of GREVIO and the other members of the country visit delegations complete freedom of speech and complete independence in the discharge of their duties, the immunity from legal process in respect of words spoken or written and all acts done by them in discharging their duties shall continue to be accorded, notwithstanding that the persons concerned are no longer engaged in the discharge of such duties.

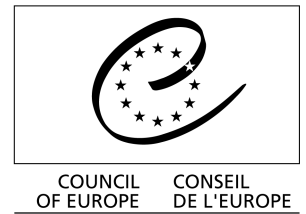
6 Privileges and immunities are granted to the persons mentioned in paragraph 1 of this appendix in order to safeguard the independent exercise of their functions in the interests of GREVIO and not for their personal benefit. The waiver of immunities of the persons mentioned in paragraph 1 of this appendix shall be made by the Secretary General of the Council of Europe in any case where, in his or her opinion, the immunity would impede the course of justice and where it can be waived without prejudice to the interests of GREVIO.

ΠΡΩΤΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

(Ελληνική γλώσσα)

Συμβούλιο της Ευρώπης, Σειρά Συνθηκών – Αριθ. 210

Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης
για την πρόληψη και την καταπολέμηση
της βίας κατά των γυναικών
και της ενδοοικογενειακής βίας

Κωνσταντινούπολη, 11.V.2011

The official languages of the Council of Europe are English and French (Article 12 of the Statute of the Council of Europe). Only the treaties published by the Secretary General of the Council of Europe, each in a separate booklet of the "European Treaty Series" (ETS) continued since 2004 by the "Council of Europe Treaty Series" (CETS), are deemed authentic. The translation presented here is for information only.

Προοίμιο

Τα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και οι άλλοι υπογράφοντες το παρόν,

Ενθυμούμενοι τη Σύμβαση για την Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (Σειρά Ευρωπαϊκών Συνθηκών ETS Αριθ. 5, 1950) και τα Πρωτόκολλά της, τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη (Σειρά Ευρωπαϊκών Συνθηκών ETS Αριθ. 35, 1961, αναθεωρήθηκε το 1996, ETS Αριθ. 163), τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για Δράση κατά της Εμπορίας Ανθρώπων (Σειρά Συνθηκών Συμβουλίου της Ευρώπης CETS Αριθ. 197, 2005) και τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Προστασία των Παιδιών ενάντια στη Σεξουαλική Εκμετάλλευση και Κακοποίηση (Σειρά Συνθηκών Συμβουλίου της Ευρώπης CETS Αριθ. 201, 2007),

Ενθυμούμενοι τις ακόλουθες συστάσεις της Επιτροπής των Υπουργών των κρατών μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης: Σύσταση Rec(2002)5 για την προστασία των γυναικών κατά της βίας, Σύσταση CM/Rec(2007)17 για τα πρότυπα και τους μηχανισμούς ισότητας των δύο φύλων, Σύσταση CM/Rec(2010)10 για το ρόλο των γυναικών και των ανδρών στην πρόληψη και επίλυση των συγκρούσεων και την οικοδόμηση της ειρήνης και άλλες σχετικές συστάσεις,

Λαμβάνοντας υπόψη την αυξανόμενη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που θέτει σημαντικά πρότυπα στον τομέα της βίας κατά των γυναικών,

Έχοντας υπόψη το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα (1966), το Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτισμικά Δικαιώματα (1966), τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την Εξάλειψη όλων των Μορφών Διακρίσεων κατά των Γυναικών ("CEDAW", 1979) και το Προαιρετικό της Πρωτόκολλο (1999) καθώς και τη Γενική Σύσταση Αριθ. 19 της Επιτροπής CEDAW για τη βία κατά των γυναικών, τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού (1989) και τα Προαιρετικά της Πρωτόκολλα (2000) και τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία (2006),

Έχοντας υπόψη το Καταστατικό της Ρώμης του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου (2002),

Ενθυμούμενοι τις βασικές αρχές του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου και ιδιαίτερα τη Σύμβαση της Γενεύης (IV) σχετικά με την Προστασία των Αμάχων σε Καιρό Πολέμου (1949) και τα Πρόσθετα Πρωτόκολλα I και II (1977) αυτής,

Καταδικάζοντας όλες τις μορφές βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας,

Αναγνωρίζοντας ότι η ύπαρξη νόμιμης και πραγματικής ισότητας ανάμεσα στις γυναίκες και τους άνδρες αποτελεί βασικό στοιχείο για την πρόληψη της βίας κατά των γυναικών,

Αναγνωρίζοντας ότι η βία κατά των γυναικών αποτελεί απόδειξη των ιστορικά άνισων σχέσεων ισχύος ανάμεσα στις γυναίκες και τους άνδρες, που οδήγησαν στην κυριαρχία έναντι και τη διάκριση κατά των γυναικών από τους άνδρες και την αποτροπή της πλήρους προώθησης των γυναικών,

Αναγνωρίζοντας τη δομική φύση της βίας κατά των γυναικών ως βία με βάση το φύλο και ότι η βία κατά των γυναικών είναι ένας από τους κρίσιμους κοινωνικούς μηχανισμούς με τον οποίο οι γυναίκες αναγκάζονται να βρίσκονται σε υποδεέστερη θέση σε σύγκριση με τους άνδρες,

Αναγνωρίζοντας με ιδιαίτερη ανησυχία, ότι οι γυναίκες και τα κορίτσια εκτίθενται συχνά σε σοβαρές μορφές βίας όπως η ενδοοικογενειακή βία, η σεξουαλική παρενόχληση, ο βιασμός, ο αναγκαστικός γάμος, εγκλήματα που διαπράττονται στο όνομα της επονομαζόμενης «τιμής» και σε ακρωτηριασμό των γεννητικών οργάνων, τα οποία αποτελούν σοβαρή παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών και των κοριτσιών και σοβαρό εμπόδιο για την επίτευξη της ισότητας ανάμεσα σε γυναίκες και άνδρες,

Αναγνωρίζοντας τις συνεχιζόμενες παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατά τη διάρκεια ένοπλων συγκρούσεων που επηρεάζουν τους πολίτες, ειδικά τις γυναίκες με τη μορφή ευρέως ή συστηματικού βιασμού και σεξουαλικής βίας και την πιθανότητα αυξημένης βίας με βάση το φύλο τόσο κατά τη διάρκεια όσο και μετά τις συγκρούσεις,

Αναγνωρίζοντας ότι οι γυναίκες και τα κορίτσια εκτίθενται σε υψηλότερο κίνδυνο βίας με βάση το φύλο από ότι οι άνδρες,

Αναγνωρίζοντας ότι η ενδοοικογενειακή βία επηρεάζει τις γυναίκες δυσανάλογα και ότι οι άνδρες μπορεί επίσης να είναι θύματα ενδοοικογενειακής βίας,

Αναγνωρίζοντας ότι τα παιδιά είναι θύματα ενδοοικογενειακής βίας, ακόμη και όταν είναι μάρτυρες βίας στην οικογένεια,

Αποσκοπώντας στη δημιουργία μιας Ευρώπης χωρίς βία κατά των γυναικών και ενδοοικογενειακή βία,

Συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Κεφάλαιο I – Σκοποί, ορισμοί, ισότητα και μη διάκριση, γενικές υποχρεώσεις

Άρθρο 1 – Σκοποί της Σύμβασης

- 1 Οι σκοποί της παρούσας Σύμβασης είναι:
 - α η προστασία των γυναικών από κάθε μορφή βίας και η πρόληψη, δίωξη και εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας,
 - β η συνεισφορά στην εξάλειψη όλων των μορφών διάκρισης κατά των γυναικών και η προώθηση της ουσιαστικής ισότητας ανάμεσα σε γυναίκες και άνδρες, περιλαμβανομένης της χειραφέτησης των γυναικών,
 - γ ο σχεδιασμός περιεκτικού πλαισίου, πολιτικών και μέτρων για την προστασία και τη βοήθεια όλων των θυμάτων βίας κατά των γυναικών και ενδοοικογενειακής βίας,
 - δ η προώθηση της διεθνούς συνεργασίας με σκοπό την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας,

- ε η παροχή υποστήριξης και βοήθειας σε οργανισμούς και σε υπηρεσίες επιβολής του νόμου για αποτελεσματική συνεργασία ώστε να υιοθετηθεί μια ολοκληρωμένη προσέγγιση για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας.
- 2 Για να διασφαλίσει την αποτελεσματική εφαρμογή των διατάξεων της από τα Μέρη, η παρούσα Σύμβαση καθιερώνει έναν ειδικό μηχανισμό παρακολούθησης.

Άρθρο 2 – Πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης

- 1 Η παρούσα Σύμβαση θα ισχύει για όλες τις μορφές βίας κατά των γυναικών, περιλαμβανομένης και της ενδοοικογενειακής βίας, που επηρεάζει τις γυναίκες δυσανάλογα.
- 2 Τα Μέρη ενθαρρύνονται να εφαρμόσουν την παρούσα Σύμβαση για όλα τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας. Τα Μέρη θα δώσουν ιδιαίτερη προσοχή στις γυναίκες που είναι θύματα βίας με βάση το φύλο κατά την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.
- 3 Η παρούσα Σύμβαση θα ισχύει σε περιόδους ειρήνης και σε περιπτώσεις ένοπλων συγκρούσεων.

Άρθρο 3 – Ορισμοί

Για το σκοπό της παρούσας Σύμβασης:

- α ως «βία κατά των γυναικών» νοείται η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και μια μορφή διάκρισης κατά των γυναικών και θα εννοούνται όλες οι πράξεις βίας με βάση το φύλο που έχει ή μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα, σωματική, σεξουαλική, ψυχολογική ή οικονομική βλάβη ή πόνο στις γυναίκες, περιλαμβανομένων των απειλών για τέτοιες πράξεις, του εξαναγκασμού ή της αυθαίρετης στέρησης της ελευθερίας, είτε στο δημόσιο ή τον ιδιωτικό βίο,
- β ως «ενδοοικογενειακή βία» θα νοούνται όλες οι πράξεις σωματικής, σεξουαλικής, ψυχολογικής ή οικονομικής βίας που συμβαίνουν εντός της οικογένειας ή της οικιακής μονάδας ή ανάμεσα σε πρώην ή νυν συζύγους ή συντρόφους, είτε ο αυτουργός διαμένει ή διέμενε στην ίδια κατοικία με το θύμα είτε όχι,
- γ ως «φύλο» νοούνται οι κοινωνικά δημιουργημένοι ρόλοι, συμπεριφορές, δραστηριότητες και ιδιότητες που μια δεδομένη κοινωνία θεωρεί κατάλληλα για τους άνδρες και τις γυναίκες,
- δ ως «βία με βάση το φύλο κατά των γυναικών» θα νοείται η βία που καταφέρεται εναντίον μιας γυναίκας επειδή είναι γυναίκα ή που επηρεάζει δυσανάλογα τις γυναίκες,
- ε ως «θύμα» θα νοείται οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο υπόκειται σε τύπους συμπεριφοράς που προσδιορίζονται στα σημεία α και β,
- στ «γυναίκες» περιλαμβάνει και κορίτσια ηλικίας κάτω των 18 ετών.

Άρθρο 4 – Θεμελιώδη δικαιώματα, ισότητα και μη διάκριση

- 1 Τα Μέρη θα λάβουν τα νομοθετικά και άλλα μέτρα για να προωθούν και να προστατεύουν το δικαίωμα όλων, ιδιαίτερα των γυναικών, να ζουν χωρίς βία τόσο σε δημόσιο όσο και σε ιδιωτικό επίπεδο.
- 2 Τα Μέρη καταδικάζουν όλες τις μορφές διάκρισης κατά των γυναικών και λαμβάνουν, χωρίς καθυστέρηση, τα απαραίτητα νομοθετικά και άλλα μέτρα για να τις αποτρέψουν, συγκεκριμένα:
 - ενσωματώνοντας στο εθνικό τους σύνταγμα ή άλλη κατάλληλη νομοθεσία την αρχή της ισότητας ανάμεσα σε γυναίκες και άνδρες και διασφαλίζοντας την πρακτική εφαρμογή της αρχής αυτής,
 - απαγορεύοντας τις διακρίσεις κατά των γυναικών, περιλαμβάνοντας και τη χρήση κυρώσεων, όπου χρειάζεται,
 - καταργώντας νόμους και πρακτικές που μεροληπτούν κατά των γυναικών.
- 3 Η εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης από τα Μέρη, συγκεκριμένα των μέτρων για την προστασία των δικαιωμάτων των θυμάτων, θα διασφαλίζεται χωρίς καμία διάκριση λόγω φύλου, γένους, φυλής, χρώματος, γλώσσας, θρησκείας, πολιτικής ή άλλης άποψης, εθνικής ή κοινωνικής καταγωγής, σχέσης με εθνική μειονότητα, περιουσίας, γέννησης, σεξουαλικού προσανατολισμού, ταυτότητας φύλου, ηλικίας, κατάστασης υγείας, αναπηρίας, οικογενειακής κατάστασης, μεταναστευτικής ή προσφυγικής κατάστασης, ή άλλης κατάστασης.
- 4 Ειδικά μέτρα που είναι απαραίτητα να ληφθούν για την πρόληψη και την προστασία των γυναικών από βία με βάση το φύλο δεν θα θεωρούνται διάκριση σύμφωνα με τους όρους της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 5 – Υποχρεώσεις του κράτους και δέουσα επιμέλεια

- 1 Τα Μέρη θα αποφεύγουν να εμπλακούν σε οποιαδήποτε πράξη βίας κατά των γυναικών και θα διασφαλίζουν ότι οι κρατικές αρχές, αξιωματούχοι, φορείς, ιδρύματα και όσοι άλλοι δρουν για λογαριασμό του Κράτους ενεργούν σε συμμόρφωση με την παρούσα υποχρέωση.
- 2 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά και άλλα μέτρα για να ασκήσουν τη δέουσα επιμέλεια ώστε να εμποδίσουν, να ερευνήσουν, να τιμωρήσουν και να παρέχουν αποζημίωση για πράξεις βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης και διαπράττονται από άτομα εκτός του Κράτους.

Άρθρο 6 – Πολιτικές ευαισθητοποιημένες ως προς τη διάσταση του φύλου

Τα Μέρη θα αναλάβουν να συμπεριλάβουν τη διάσταση του φύλου στην εφαρμογή και την αξιολόγηση της επίδρασης των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης και να προωθήσουν και να εφαρμόσουν αποτελεσματικά πολιτικές ισότητας ανάμεσα στις γυναίκες και τους άνδρες και την χειραφέτηση των γυναικών.

Κεφάλαιο II – Ενιαίες πολιτικές και συλλογή δεδομένων

Άρθρο 7 – Περιεκτικές και συντονισμένες πολιτικές

- 1 Τα Μέρη θα πάρουν τα απαραίτητα νομοθετικά και άλλα μέτρα για να υιοθετήσουν και να εφαρμόσουν αποτελεσματικές, περιεκτικές και συντονισμένες πολιτικές για όλο το Κράτος περιλαμβάνοντας όλα τα σχετικά μέτρα για την πρόληψη και την καταπολέμηση όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης και θα προσφέρουν μια ολιστική απάντηση στη βία κατά των γυναικών.
- 2 Τα Μέρη θα διασφαλίσουν ότι οι πολιτικές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 τοποθετούν τα δικαιώματα του θύματος στο κέντρο όλων των μέτρων και εφαρμόζονται μέσω μιας αποτελεσματικής συνεργασίας ανάμεσα στους σχετικούς φορείς, ιδρύματα και οργανισμούς.
- 3 Τα μέτρα που θα ληφθούν σύμφωνα με το παρόν άρθρο θα περιλαμβάνουν, όπου χρειάζεται, όλους τους σχετικούς παράγοντες, όπως κυβερνητικούς φορείς, εθνικά, περιφερειακά και τοπικά κοινοβούλια και αρχές, τα εθνικά ιδρύματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και οργανισμούς της κοινωνίας των πολιτών.

Άρθρο 8 – Οικονομικοί πόροι

Τα Μέρη θα παραχωρήσουν κατάλληλους οικονομικούς και ανθρώπινους πόρους για την επαρκή εφαρμογή των ενιαίων πολιτικών, μέτρων και προγραμμάτων για να αποτρέψουν και να καταπολεμήσουν όλες τις μορφές βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, περιλαμβανομένων και εκείνων που διεξάγονται από μη κυβερνητικούς οργανισμούς και την κοινωνία των πολιτών.

Άρθρο 9 – Μη κυβερνητικοί οργανισμοί και κοινωνία των πολιτών

Τα Μέρη θα αναγνωρίσουν, θα ενθαρρύνουν και θα υποστηρίξουν, σε όλα τα επίπεδα, το έργο των σχετικών μη κυβερνητικών οργανισμών και της κοινωνίας των πολιτών που δρουν στην καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και θα καθιερώσουν ουσιαστική συνεργασία με τους οργανισμούς αυτούς.

Άρθρο 10 – Συντονιστικός φορέας

- 1 Τα Μέρη θα ορίσουν ή θα δημιουργήσουν έναν ή περισσότερους επίσημους φορείς υπεύθυνους για το συντονισμό, την εφαρμογή, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των πολιτικών και των μέτρων για την πρόληψη και την καταπολέμηση όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση. Οι φορείς αυτοί θα συντονίζουν τη συλλογή δεδομένων όπως αναφέρεται στο Άρθρο 11, θα αναλύουν και θα κοινοποιούν τα αποτελέσματά της.
- 2 Τα Μέρη θα διασφαλίσουν ότι οι φορείς που έχουν οριστεί ή δημιουργηθεί σύμφωνα με το παρόν άρθρο λαμβάνουν πληροφορίες γενικής φύσεως για τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το Κεφάλαιο VIII.
- 3 Τα Μέρη θα διασφαλίσουν ότι οι φορείς που έχουν οριστεί ή δημιουργηθεί σύμφωνα με το παρόν άρθρο θα έχουν τη δυνατότητα να επικοινωνήσουν απευθείας και να ενθαρρύνουν τις σχέσεις τους με τους ομολόγους τους στα άλλα Μέρη.

Άρθρο 11 – Συλλογή δεδομένων και έρευνα

- 1 Για τους σκοπούς της εφαρμογής της Σύμβασης, τα Μέρη θα αναλάβουν:
 - α να συγκεντρώσουν αναλυτικά σχετικά στατιστικά δεδομένα σε τακτά διαστήματα για περιπτώσεις κάθε μορφής βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης,
 - β να υποστηρίξουν την έρευνα στο τομέα όλων των μορφών βίας που καλύπτεται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης για να μελετήσουν τα βαθύτερα αίτια και αποτελέσματα, τα ποσοστά εμφάνισης και καταδίκης, καθώς και την αποτελεσματικότητα των μέτρων που λαμβάνονται για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.
- 2 Τα Μέρη θα προσπαθήσουν να διεξάγουν έρευνες με βάση τον πληθυσμό σε τακτικά διαστήματα για να αξιολογήσουν την εξάπλωση και τις τάσεις όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.
- 3 Τα Μέρη θα παρέχουν στην ομάδα ειδικών, όπως αναφέρεται στο Άρθρο 66 της παρούσας Σύμβασης, τις πληροφορίες που συγκεντρώσαν σύμφωνα με το άρθρο αυτό για να εγείρουν τη διεθνή συνεργασία και να ενεργοποιήσουν τη διεθνή συγκριτική αξιολόγηση.
- 4 Τα Μέρη θα διασφαλίσουν ότι οι πληροφορίες που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο είναι διαθέσιμες για το κοινό.

Κεφάλαιο III - Πρόληψη

Άρθρο 12 – Γενικές υποχρεώσεις

- 1 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα μέτρα για να προωθήσουν τις αλλαγές στις κοινωνικές και πολιτιστικές μορφές συμπεριφοράς των γυναικών και των ανδρών με σκοπό την εξάλειψη προκαταλήψεων, εθίμων, παραδόσεων και άλλων πρακτικών που βασίζονται στην ιδέα της κατωτερότητας των γυναικών ή σε τυποποιημένους ρόλους για γυναίκες και άνδρες.
- 2 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά και άλλα μέτρα για να αποτρέψουν όλες τις μορφές βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης από οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο.
- 3 Οποιαδήποτε μέτρα ληφθούν σύμφωνα με το κεφάλαιο αυτό θα λάβουν υπόψη και θα αντιμετωπίσουν τις ειδικές ανάγκες των ατόμων που έγιναν ευπαθή από συγκεκριμένες συνθήκες και θα τοποθετούν τα ανθρώπινα δικαιώματα όλων των θυμάτων στο επίκεντρό τους.
- 4 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα μέτρα για να ενθαρρύνουν όλα τα μέλη της κοινωνίας, ειδικά τους άνδρες και τα αγόρια, να συνεισφέρουν ενεργά στην πρόληψη όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

- 5 Τα Μέρη θα διασφαλίσουν ότι η κουλτούρα, τα έθιμα, η θρησκεία, η παράδοση ή η επονομαζόμενη «τιμή» δεν θα θεωρούνται δικαιολογία για οποιεσδήποτε πράξεις βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.
- 6 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα μέτρα για να προωθήσουν προγράμματα και δραστηριότητες για την χειραφέτηση των γυναικών.

Άρθρο 13 – Αύξηση της ευαισθητοποίησης

- 1 Τα Μέρη θα προωθήσουν ή θα διεξάγουν, σε τακτική βάση και σε όλα τα επίπεδα, εκστρατείες ή προγράμματα για την αύξηση της ευαισθητοποίησης, σε συνεργασία με εθνικά ιδρύματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και φορείς ισότητας, την κοινωνία των πολιτών και μη κυβερνητικούς οργανισμούς, ιδιαίτερα γυναικείες οργανώσεις, όπου χρειάζεται, για να αυξήσουν την συνειδητοποίηση και την κατανόηση από το ευρύ κοινό των διαφορετικών τρόπων εκδήλωσης όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, τις συνέπειές τους στα παιδιά και την ανάγκη πρόληψης τέτοιας βίας.
- 2 Τα Μέρη θα διασφαλίσουν την ευρεία διάδοση στο ευρύ κοινό πληροφοριών για τα μέτρα που διατίθενται για την πρόληψη πράξεων βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 14 – Εκπαίδευση

- 1 Τα Μέρη θα προβούν, όπου χρειάζεται, στις απαραίτητες ενέργειες για να συμπεριλάβουν εκπαιδευτικό υλικό για ζητήματα όπως η ισότητα ανάμεσα σε γυναίκες και άνδρες, μη γενικευμένοι ρόλοι των δύο φύλων, αμοιβαίος σεβασμός, διευθέτηση διενέξεων χωρίς βία στις διαπροσωπικές σχέσεις, βία με βάση το φύλο κατά των γυναικών και το δικαίωμα της προσωπικής ακεραιότητας, προσαρμοσμένο στην εξελισσόμενη δυνατότητα των μαθητών, σε επίσημα εκπαιδευτικά προγράμματα και σε όλα τα επίπεδα της εκπαίδευσης.
- 2 Τα Μέρη θα προβούν στις απαραίτητες ενέργειες για να προωθήσουν τις αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 σε ανεπίσημες εκπαιδευτικές εγκαταστάσεις, καθώς και σε αθλητικές, πολιτιστικές εγκαταστάσεις, εγκαταστάσεις ψυχαγωγίας και στα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Άρθρο 15 – Εκπαίδευση επαγγελματιών

- 1 Τα Μέρη θα παρέχουν ή θα ενισχύσουν την κατάλληλη εκπαίδευση για τους σχετικούς επαγγελματίες που ασχολούνται με τα θύματα ή τους δράστες όλων των πράξεων βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, για την πρόληψη και τον εντοπισμό τέτοιας βίας, την ισότητα ανάμεσα σε γυναίκες και άνδρες, τις ανάγκες και τα δικαιώματα των θυμάτων, καθώς και για το πώς να εμποδίσουν επακόλουθη θυματοποίηση.
- 2 Τα Μέρη θα ενθαρρύνουν την εκπαίδευση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 να περιλαμβάνει εκπαίδευση σε συντονισμένη συνεργασία πολλαπλών φορέων για να επιτρέψει τον ολοκληρωμένο και κατάλληλο χειρισμό των παραπομπών σε περιπτώσεις βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 16 – Προληπτική παρέμβαση και προγράμματα αντιμετώπισης

- 1 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να καθιερώσουν ή να υποστηρίξουν προγράμματα που στοχεύουν στην εκπαίδευση των δραστών ενδοοικογενειακής βίας ώστε να υιοθετήσουν μη βίαιη συμπεριφορά στις διαπροσωπικές σχέσεις με σκοπό την πρόληψη περαιτέρω βίας και την αλλαγή των βίαιων μορφών συμπεριφοράς.
- 2 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να καθιερώσουν ή να υποστηρίξουν προγράμματα που στοχεύουν στο να αποτρέψουν τους δράστες, και ιδιαίτερα τους δράστες σεξουαλικών εγκλημάτων, από το να επαναλάβουν το αδίκημα.
- 3 Με τη λήψη των μέτρων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, τα Μέρη θα διασφαλίσουν ότι η ασφάλεια, η υποστήριξη και τα ανθρώπινα δικαιώματα των θυμάτων είναι πρωταρχικής σημασίας και ότι, όπου χρειάζεται, τα προγράμματα αυτά καθιερώνονται και εφαρμόζονται σε στενό συντονισμό με εξειδικευμένες υπηρεσίες υποστήριξης για τα θύματα.

Άρθρο 17 – Συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα και των μέσων μαζικής ενημέρωσης

- 1 Τα Μέρη θα ενθαρρύνουν τον ιδιωτικό τομέα, τον τομέα πληροφορικής και επικοινωνιών και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, με τον δέοντα σεβασμό για την ελευθερία της έκφρασης και την ανεξαρτησία τους, να συμμετέχουν στην ανάπτυξη και την εφαρμογή πολιτικών και στον καθορισμό οδηγιών και προτύπων αυτορύθμισης για την πρόληψη της βίας κατά των γυναικών και την ενίσχυση του σεβασμού για την αξιοπρέπειά τους.
- 2 Τα Μέρη θα αναπτύξουν και θα προωθήσουν, σε συνεργασία με παράγοντες του ιδιωτικού τομέα, δεξιότητες ανάμεσα σε παιδιά, γονείς και εκπαιδευτές για το πώς να αντιμετωπίσουν το περιβάλλον πληροφόρησης και επικοινωνιών που παρέχει πρόσβαση σε ταπεινωτικό περιεχόμενο σεξουαλικής ή βίαιης φύσεως που μπορεί να είναι επιβλαβές.

Κεφάλαιο IV – Προστασία και υποστήριξη

Άρθρο 18 – Γενικές υποχρεώσεις

- 1 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να προστατεύσουν όλα τα θύματα από περαιτέρω πράξεις βίας.
- 2 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα, σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία, για να διασφαλίσουν ότι υπάρχουν οι κατάλληλοι μηχανισμοί που παρέχουν αποτελεσματική συνεργασία ανάμεσα σε όλους τους σχετικούς κρατικούς φορείς, περιλαμβανομένης της δικαστικής εξουσίας, των εισαγγελικών αρχών, των φορέων επιβολής του νόμου, των τοπικών και περιφερειακών αρχών καθώς και μη κυβερνητικούς οργανισμούς και άλλους σχετικούς οργανισμούς και οντότητες, για την προστασία και την υποστήριξη θυμάτων και μαρτύρων όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, περιλαμβανομένης και της παραπομπής σε γενικές και εξειδικευμένες υπηρεσίες υποστήριξης όπως αναφέρονται λεπτομερώς στα Άρθρα 20 και 22 της παρούσας Σύμβασης.
- 3 Τα Μέρη θα διασφαλίσουν ότι τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το κεφάλαιο αυτό θα:

- βασίζονται στην κατά φύλο κατανόηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας και θα επικεντρώνονται στα ανθρωπίνια δικαιώματα και την ασφάλεια του θύματος,
 - βασίζονται σε μια ενιαία προσέγγιση που λαμβάνει υπόψη τη σχέση ανάμεσα σε θύματα, δράστες, παιδιά και το ευρύτερο κοινωνικό τους περιβάλλον,
 - στοχεύουν στην αποφυγή επακόλουθης θυματοποίησης
 - στοχεύουν στη χειραφέτηση και την οικονομική ανεξαρτησία των γυναικών που είναι θύματα βίας,
 - επιτρέπουν, όπου χρειάζεται, να εντάσσεται στον ίδιο χώρο μια σειρά υπηρεσιών προστασίας και υποστήριξης,
 - αντιμετωπίζουν τις συγκεκριμένες ανάγκες ευπαθών ατόμων, περιλαμβανομένων και παιδιών θυμάτων και θα είναι διαθέσιμα για αυτά.
- 4 Η παροχή υπηρεσιών δεν θα εξαρτάται στην προθυμία του θύματος να ασκήσει δίωξη ή να καταθέσει κατά οποιουδήποτε δράστη.
- 5 Τα Μέρη θα λάβουν τα κατάλληλα μέτρα για να παρέχουν προξενική και άλλη προστασία και υποστήριξη στους υπηκόους τους και άλλα θύματα δικαιούνται τέτοια προστασία σύμφωνα με τις υποχρεώσεις τους βάσει της διεθνούς νομοθεσίας.

Άρθρο 19 - Πληροφόρηση

Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα θύματα λαμβάνουν επαρκή και έγκαιρη πληροφόρηση για τις διαθέσιμες υπηρεσίες υποστήριξης και τα νομικά μέτρα σε γλώσσα που καταλαβαίνουν.

Άρθρο 20 – Γενικές υπηρεσίες υποστήριξης

- 1 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα θύματα έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες που διευκολύνουν την ανάκαμψή τους από τη βία. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να περιλαμβάνουν, όπου χρειάζεται, υπηρεσίες όπως νομική και ψυχολογική συμβουλευτική, οικονομική βοήθεια, στέγαση, εκπαίδευση, κατάρτιση και βοήθεια για εύρεση εργασίας.
- 2 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα θύματα έχουν πρόσβαση σε υγειονομικές και κοινωνικές υπηρεσίες και ότι οι υπηρεσίες διαθέτουν τους κατάλληλους πόρους και οι επαγγελματίες είναι εκπαιδευμένοι για να βοηθήσουν τα θύματα και να τα παραπέμψουν στις κατάλληλες υπηρεσίες.

Άρθρο 21 – Βοήθεια σε ατομικές/συλλογικές καταγγελίες

Τα Μέρη θα διασφαλίσουν ότι τα θύματα έχουν πληροφόρηση και πρόσβαση στους ισχύοντες τοπικούς και διεθνείς μηχανισμούς ατομικών/συλλογικών καταγγελιών. Τα Μέρη θα προωθούν την παροχή ευαίσθητοποιημένης και καλά ενημερωμένης βοήθειας σε θύματα που υποβάλλουν οποιοδήποτε τέτοιες καταγγελίες.

Άρθρο 22 – Εξειδικευμένες υπηρεσίες υποστήριξης

- 1 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να παρέχουν ή να φροντίσουν, σε κατάλληλη γεωγραφική κατανομή, άμεσες, βραχυπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες εξειδικευμένες υπηρεσίες υποστήριξης σε οποιοδήποτε θύμα έχει υποστεί οποιαδήποτε από τις πράξεις βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.
- 2 Τα Μέρη θα παρέχουν ή θα μεριμνήσουν για εξειδικευμένες υπηρεσίες υποστήριξης γυναικών για όλες τις γυναίκες που είναι θύματα βίας και τα παιδιά τους.

Άρθρο 23 – Καταφύγια

Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να φροντίσουν για τη δημιουργία κατάλληλων, εύκολα προσβάσιμων καταφυγίων σε επαρκή αριθμό για την παροχή ασφαλούς στέγασης και την ενεργή προσέγγιση των θυμάτων, ειδικά για τις γυναίκες και τα παιδιά τους.

Άρθρο 24 – Τηλεφωνικές γραμμές βοήθειας

Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να δημιουργήσουν δωρεάν τηλεφωνικές γραμμές βοήθειας για όλο το κράτος σε εικοσιτετράωρη βάση (24/7) ώστε να παρέχουν συμβουλές σε όσους καλούν, με εμπιστευτικότητα ή με τον δέοντα σεβασμό για την ανωνυμία τους, σε σχέση με όλες τις μορφές βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 25 – Υποστήριξη για θύματα σεξουαλικής βίας

Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να φροντίσουν για τη δημιουργία κατάλληλων, εύκολα προσβάσιμων κέντρων παραπομπής θυμάτων βιασμού ή σεξουαλικής βίας, σε επαρκή αριθμό, για την παροχή ιατρικής και ιατροδικαστικής εξέτασης, υποστήριξης τραυμάτων και παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών για τα θύματα.

Άρθρο 26 – Προστασία και υποστήριξη για παιδιά μάρτυρες

- 1 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι στην παροχή υπηρεσιών προστασίας και υποστήριξης σε θύματα, λαμβάνονται επαρκώς υπόψη τα δικαιώματα και οι ανάγκες των παιδιών μαρτύρων όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.
- 2 Τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο αυτό θα περιλαμβάνουν ψυχολογική συμβουλευτική αναλόγως της ηλικίας για τα παιδιά μάρτυρες όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης και θα δίδεται η δέουσα προσοχή για το συμφέρον των παιδιών.

Άρθρο 27 – Αναφορά

Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα μέτρα για να ενθαρρύνουν οποιοδήποτε άτομο υπήρξε μάρτυρας σε περιπτώσεις πράξεων βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης ή το οποίο έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι

μια τέτοια πράξη μπορεί να διαπραχθεί ή ότι και άλλες πράξεις βίας αναμένονται, να το αναφέρει στους αρμόδιους οργανισμούς και αρχές.

Άρθρο 28 – Αναφορά από επαγγελματίες

Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι οι κανόνες εμπιστευτικότητας που επιβάλλονται από την εσωτερική νομοθεσία σε ορισμένους επαγγελματίες δεν αποτελούν εμπόδιο στην πιθανότητα, υπό κατάλληλες συνθήκες, της αναφοράς στους αρμόδιους οργανισμούς ή αρχές εάν έχουν επαρκείς λόγους να πιστεύουν ότι μια σοβαρή πράξη βίας που καλύπτεται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης έχει διαπραχθεί και άλλες σοβαρές πράξεις βίας αναμένονται.

Κεφάλαιο V – Ουσιαστικό δίκαιο

Άρθρο 29 – Πολιτικές αγωγές και διορθωτικά μέτρα

- 1 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να παρέχουν στα θύματα τα κατάλληλα διορθωτικά μέτρα κατά του δράστη.
- 2 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να παρέχουν στα θύματα, σύμφωνα με τις γενικές αρχές της διεθνούς νομοθεσίας, κατάλληλα διορθωτικά μέτρα έναντι των κρατικών αρχών που απέτυχαν στο καθήκον τους να λάβουν τα απαραίτητα προληπτικά ή προστατευτικά μέτρα εντός του πεδίου των αρμοδιοτήτων τους.

Άρθρο 30 – Αποζημίωση

- 1 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα θύματα έχουν το δικαίωμα να διεκδικήσουν αποζημίωση από τους δράστες για οποιαδήποτε από τα αδικήματα διαπιστώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.
- 2 Κατάλληλη κρατική αποζημίωση θα δίδεται σε εκείνους που έχουν υποστεί σοβαρό σωματικό τραυματισμό ή βλάβη στην υγεία τους, στο βαθμό που η βλάβη δεν καλύπτεται από άλλες πηγές όπως δράστης, ασφάλεια ή υγειονομικές και κοινωνικές παροχές που χρηματοδοτούνται από το κράτος. Αυτό δεν αποκλείει τα Μέρη από το να διεκδικήσουν επιστροφή για αποζημίωση που δόθηκε από το δράστη, εφόσον δόθηκε η ανάλογη βαρύτητα στην ασφάλεια του θύματος.
- 3 Τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με την παράγραφο 2 θα διασφαλίζουν την παροχή αποζημίωσης εντός εύλογου χρονικού διαστήματος.

Άρθρο 31 – Κηδεμονία, δικαιώματα επικοινωνίας και ασφάλεια

- 1 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι, στον καθορισμό των δικαιωμάτων κηδεμονίας και επικοινωνίας με τα παιδιά, τα περιστατικά βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης λαμβάνονται υπόψη.
- 2 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι η άσκηση οποιωνδήποτε δικαιωμάτων επικοινωνίας ή κηδεμονίας δεν θέτει σε κίνδυνο τα δικαιώματα και την ασφάλεια του θύματος ή των παιδιών.

Άρθρο 32 – Αστικές συνέπειες αναγκαστικών γάμων

Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι οι γάμοι που συνάπτονται αναγκαστικά μπορούν να ακυρωθούν ή να διαλυθούν χωρίς να τίθενται περιττά οικονομικά ή διοικητικά εμπόδια για το θύμα.

Άρθρο 33 – Ψυχολογική βία

Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι η σκόπιμη ενέργεια πρόκλησης σοβαρής φθοράς στην ψυχολογική ακεραιότητα ενός ατόμου μέσω εξαναγκασμού ή απειλών ποινικοποιείται.

Άρθρο 34 - Παρενοχλητική παρακολούθηση

Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι η σκόπιμη επαναλαμβανόμενη ενασχόληση με απειλητική ενέργεια που απευθύνεται προς κάποιο άλλο άτομο, προκαλώντας του φόβο για την ασφάλειά του, ποινικοποιείται.

Άρθρο 35 – Σωματική βία

Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι οι σκόπιμες πράξεις σωματικής βίας ενάντια σε άλλο άτομο, ποινικοποιούνται.

Άρθρο 36 – Σεξουαλική βία, περιλαμβανομένου του βιασμού

- 1 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι οι ακόλουθες σκόπιμες συμπεριφορές ποινικοποιούνται:
 - α συμμετοχή χωρίς συγκατάθεση σε κολπική, πρωκτική ή εκ του στόματος διείσδυση σεξουαλικής φύσεως στο σώμα άλλου ατόμου με οποιοδήποτε όργανο του σώματος ή αντικείμενο,
 - β συμμετοχή χωρίς συγκατάθεση σε άλλες πράξεις σεξουαλικής φύσεως με κάποιο άτομο,
 - γ εξαναγκασμός άλλου ατόμου να συμμετέχει χωρίς συγκατάθεση σε πράξεις σεξουαλικής φύσεως με τρίτο άτομο.
- 2 Η συγκατάθεση θα πρέπει να παραχωρείται εθελοντικά ως αποτέλεσμα της ελεύθερης βούλησης του ατόμου που αξιολογείται στο πλαίσιο των περιστάσεων.
- 3 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι οι διατάξεις τη παραγράφου 1 ισχύουν επίσης και για πράξεις που διαπράχθηκαν κατά πρώην ή νυν συζύγων ή συντρόφων όπως αναγνωρίζονται από την εσωτερική νομοθεσία.

Άρθρο 37 – Αναγκαστικός γάμος

- 1 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι σκόπιμη πράξη εξαναγκασμού ενός ενήλικα ή ενός παιδιού να συνάψει γάμο ποινικοποιείται.

- 2 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι σκόπιμη πράξη μεταφοράς ενός ενήλικα ή ενός παιδιού στην επικράτεια ενός Μέρους ή Κράτους διαφορετικού από εκείνο που διαμένει με σκοπό τον εξαναγκασμό αυτού του ενήλικα ή του παιδιού να συνάψει γάμο, ποινικοποιείται.

Άρθρο 38 – Ακρωτηριασμός γυναικείων γεννητικών οργάνων

Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι οι ακόλουθες σκόπιμες συμπεριφορές ποινικοποιούνται:

- α εκτομή, ακρωτηριασμός ή άλλου τύπου περιτομή στο σύνολο ή σε οποιοδήποτε μέρος των μεγάλων χειλέων, των μικρών χειλέων ή της κλειτορίδας μιας γυναίκας,
- β εξαναγκασμός ή η υποκίνηση να υποβληθεί μια γυναίκα σε οποιαδήποτε από τις πράξεις που αναφέρονται στο σημείο α,
- γ προτροπή, εξαναγκασμός ή υποκίνηση να υποβληθεί ένα κορίτσι σε οποιαδήποτε από τις πράξεις που αναφέρονται στο σημείο α.

Άρθρο 39 – Αναγκαστική άμβλωση και στείρωση

Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι οι ακόλουθες σκόπιμες συμπεριφορές ποινικοποιούνται:

- α πραγματοποίηση άμβλωσης σε μια γυναίκα χωρίς την προηγούμενη και ενημερωμένη συγκατάθεσή της,
- β πραγματοποίηση χειρουργικής επέμβασης που έχει σκοπό ή αποτέλεσμα τον τεματισμό της δυνατότητας μιας γυναίκας για φυσική αναπαραγωγή χωρίς την προηγούμενη ενημερωμένη συγκατάθεσή της ή κατανόηση από εκείνη της διαδικασίας.

Άρθρο 40 – Σεξουαλική παρενόχληση

Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι οποιαδήποτε μορφή μη επιθυμητής λεκτικής, μη λεκτικής ή σωματικής συμπεριφοράς σεξουαλικής φύσεως με σκοπό ή αποτέλεσμα την παραβίαση της αξιοπρέπειας ενός ατόμου, ιδιαίτερα όταν δημιουργεί ένα εκφοβιστικό, εχθρικό, υποβαθμιστικό, ταπεινωτικό ή προβλητικό κλίμα, υπόκειται σε ποινικές ή άλλες νομικές κυρώσεις.

Άρθρο 41 – Βοήθεια ή εξώθηση και απόπειρα

- 1 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να καθιερώσουν ως αδίκημα, όταν διαπράττεται σκόπιμα, τη βοήθεια ή την εξώθηση στη διάπραξη των αδικημάτων που καθιερώθηκαν σύμφωνα με τα Άρθρα 33, 34, 35, 36, 37, 38.α και 39 της παρούσας Σύμβασης.
- 2 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να καθιερώσουν ως αδικήματα, όταν διαπράττονται σκόπιμα, τις προσπάθειες για διάπραξη των αδικημάτων που καθιερώθηκαν σύμφωνα με τα Άρθρα 35, 36, 37, 38.α και 39 της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 42 – Απαράδεκτες δικαιολογίες για εγκληματικές ενέργειες, περιλαμβανομένων και εγκλημάτων που διαπράχθηκαν στο όνομα της επονομαζόμενης «τιμής»

- 1 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαιτητά νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι, σε ποινικές διαδικασίες που ξεκινούν μετά τη διάπραξη οποιασδήποτε από τις πράξεις βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, η κουλτούρα, τα έθιμα, η θρησκεία, η παράδοση ή η επονομαζόμενη «τιμή» δεν θα θεωρούνται δικαιολογία για τις πράξεις αυτές. Αυτό καλύπτει, συγκεκριμένα, ισχυρισμούς ότι το θύμα έχει παραβεί πολιτιστικούς, θρησκευτικούς, κοινωνικούς ή παραδοσιακούς κανόνες ή έθιμα αρμόζουσας συμπεριφοράς.
- 2 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι η υποκίνηση, από οποιοδήποτε άτομο, ενός παιδιού να διαπράξει οποιαδήποτε από τις πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν θα μειώσει την ποινική ευθύνη του ατόμου αυτού για τις πράξεις που διαπράχθηκαν.

Άρθρο 43 – Ισχύς των ποινικών αδικημάτων

Τα αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση θα ισχύουν ανεξάρτητα από τη φύση της σχέσης ανάμεσα στο θύμα και το δράστη.

Άρθρο 44 – Δικαιοδοσία

- 1 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να ορίσουν τη δικαιοδοσία για οποιοδήποτε αδίκημα καθιερώνεται με την παρούσα Σύμβαση, όταν το αδίκημα διαπράττεται:
 - α στην επικράτειά τους ή,
 - β πάνω σε πλοίο που φέρει τη σημαία τους ή,
 - γ πάνω σε αεροπλάνο που υπόκειται στη νομοθεσία τους ή,
 - δ από έναν από τους υπηκόους τους ή,
 - ε από άτομο του οποίου η συνήθης κατοικία βρίσκεται στην επικράτειά τους.
- 2 Τα Μέρη θα προσπαθήσουν να πάρουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να ορίσουν τη δικαιοδοσία για οποιοδήποτε αδίκημα καθιερώνεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση στις περιπτώσεις που το αδίκημα διαπράττεται ενάντια σε έναν από τους υπηκόους τους ή ένα άτομο του οποίου η συνήθης κατοικία βρίσκεται στην επικράτειά τους.
- 3 Για τη δίωξη των αδικημάτων που καθιερώνεται σύμφωνα με τα Άρθρα 36, 37, 38 και 39 της παρούσας Σύμβασης, τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι η δικαιοδοσία τους δεν μειώνεται με την προϋπόθεση ότι οι πράξεις ποινικοποιούνται στην επικράτεια όπου διαπράχθηκαν.
- 4 Για τη δίωξη των αδικημάτων που καθιερώνονται σύμφωνα με τα Άρθρα 36, 37, 38 και 39 της παρούσας Σύμβασης, τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι η δικαιοδοσία τους αναφορικά με τα σημεία δ και ε της παραγράφου 1 δεν μειώνεται με την προϋπόθεση ότι η δίωξη μπορεί να ξεκινήσει μόνο μετά την αναφορά του αδικήματος από το θύμα ή την υποβολή των πληροφοριών από το Κράτος του τόπου όπου διαπράχθηκε το αδίκημα.

- 5 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να ορίσουν τη δικαιοδοσία για τα αδικήματα που καθιερώθηκαν σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, σε περιπτώσεις όπου ένας υποτιθέμενος δράστης βρίσκεται στην επικράτειά τους και δεν τον ή την εκδώσουν σε άλλο Μέρος, μόνο με βάση την εθνικότητά του ή της.
- 6 Όταν περισσότερα Μέρη από ένα διεκδικούν δικαιοδοσία για ένα υποτιθέμενο αδίκημα που καθιερώθηκε σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, τα Μέρη που εμπλέκονται, όπου χρειάζεται, θα συνεννοούνται μεταξύ τους με σκοπό να καθορίσουν την πιο κατάλληλη δικαιοδοσία για τη δίωξη.
- 7 Χωρίς να θίγονται οι γενικοί κανόνες του διεθνούς δικαίου, η παρούσα Σύμβαση δεν εξαιρεί καμία ποινική δικαιοδοσία που ασκείται από ένα Μέρος σύμφωνα με την εσωτερική του νομοθεσία.

Άρθρο 45 – Κυρώσεις και μέτρα

- 1 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα αδικήματα που καθιερώθηκαν σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση είναι αξιόποινα με αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές κυρώσεις, λαμβάνοντας υπόψη τη σοβαρότητά τους. Οι κυρώσεις αυτές θα περιλαμβάνουν, αναλόγως, ποινές που αφορούν στέρηση της ελευθερίας που μπορεί να οδηγήσει σε έκδοση.
- 2 Τα Μέρη μπορούν να υιοθετήσουν άλλα μέτρα σε σχέση με τους δράστες, όπως:
 - παρακολούθηση ή επιτήρηση των ατόμων που καταδικάστηκαν,
 - στέρηση των γονικών δικαιωμάτων, εάν το συμφέρον του παιδιού, που μπορεί να περιλαμβάνει την ασφάλεια του θύματος, δεν μπορεί να διασφαλιστεί με άλλο τρόπο.

Άρθρο 46 – Επιβαρυντικές περιστάσεις

Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι οι ακόλουθες συνθήκες, εφόσον δεν αποτελούν ήδη μέρος των συστατικών στοιχείων του αδικήματος, μπορούν, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της εσωτερικής νομοθεσίας, να ληφθούν υπόψη ως επιβαρυντικές περιστάσεις για τον προσδιορισμό της ποινής σε σχέση με τα αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση:

- α το αδίκημα διαπράχθηκε κατά πρώην ή νυν συζύγου ή συντρόφου όπως αναγνωρίζεται από την εσωτερική νομοθεσία, από μέλος της οικογένειας, άτομο που συζεί με το θύμα ή άτομο που έχει κάνει κατάχρηση της εξουσίας του,
- β το αδίκημα, ή τα σχετιζόμενα αδικήματα, διαπράχθηκαν κατ' εξακολούθηση,
- γ το αδίκημα διαπράχθηκε εναντίον ατόμου που είχε καταστεί ευάλωτο από συγκεκριμένες συνθήκες,
- δ το αδίκημα διαπράχθηκε ενάντια ή παρουσία ενός παιδιού,
- ε το αδίκημα διαπράχθηκε από δύο ή περισσότερα άτομα που ενήργησαν μαζί,

- στ του αδικήματος προηγήθηκαν ή το αδίκημα συνοδεύτηκε από ακραία επίπεδα βίας,
- ζ το αδίκημα διαπράχθηκε με τη χρήση ή την απειλή όπλου,
- η το αδίκημα οδήγησε σε σοβαρή σωματική ή ψυχολογική βλάβη για το θύμα,
- θ ο δράστης είχε προηγουμένως καταδικαστεί για παρόμοια αδικήματα.

Άρθρο 47 – Ποινές που επιβλήθηκαν από άλλο Μέρος

Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα που προβλέπουν την πιθανότητα να ληφθούν υπόψη οι τελικές ποινές που επιβλήθηκαν από άλλο Μέρος σε σχέση με τα αδικήματα που καθιερώθηκαν σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση κατά τον προσδιορισμό της ποινής.

Άρθρο 48 – Απαγόρευση υποχρεωτικών διαδικασιών για εναλλακτικούς τρόπους επίλυσης των διαφορών ή επιβολή ποινής

- 1 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να απαγορεύσουν τις υποχρεωτικές διαδικασίες εναλλακτικών τρόπων επίλυσης διαφορών, περιλαμβανομένης της διαμεσολάβησης και του συμβιβασμού, σε σχέση με όλες τις μορφές βίας που καλύπτεται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.
- 2 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι εάν διαταχθεί η καταβολή προστίμου, θα ληφθεί υπόψη η δυνατότητα του δράστη να αναλάβει τις οικονομικές του ή της υποχρεώσεις απέναντι στο θύμα.

Κεφάλαιο VI – Έρευνα, δίωξη, ποινική δικονομία και προστατευτικά μέτρα

Άρθρο 49 – Γενικές υποχρεώσεις

- 1 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι οι έρευνες και οι δικαστικές διαδικασίες σε σχέση με όλες τις μορφές βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης διεξάγονται χωρίς αδικαιολόγητες καθυστερήσεις ενώ λαμβάνονται υπόψη τα δικαιώματα του θύματος σε όλα τα στάδια της ποινικών διώξεων.
- 2 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και λαμβάνοντας υπόψη την κατά φύλο κατανόηση της βίας, για να διασφαλίσουν την αποτελεσματική έρευνα και δίωξη των αδικημάτων που καθιερώνονται με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 50 – Άμεση ανταπόκριση, πρόληψη και προστασία

- 1 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι οι αρμόδιες υπηρεσίες επιβολής του νόμου ανταποκρίνονται σε όλες τις μορφές βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης εγκαίρως και καταλλήλως προσφέροντας την αρμόζουσα και άμεση προστασία στα θύματα.
- 2 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι οι αρμόδιες υπηρεσίες επιβολής του νόμου ασχολούνται εγκαίρως και καταλλήλως με την πρόληψη και την προστασία κατά όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το

πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, περιλαμβανομένης της υιοθέτησης προληπτικών λειτουργικών μέτρων και της συλλογής αποδεικτικών στοιχείων.

Άρθρο 51 – Αξιολόγηση κινδύνου και διαχείριση κινδύνου

- 1 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι η αξιολόγηση του κινδύνου φονικότητας, της σοβαρότητας της κατάστασης και του κινδύνου επαναλαμβανόμενης βίας διεξάγεται από όλες τις σχετικές αρχές ώστε να διαχειριστούν τον κίνδυνο και εάν είναι απαραίτητο να παρέχουν συντονισμένη ασφάλεια και υποστήριξη.
- 2 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι η αξιολόγηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 λαμβάνει δεόντως υπόψη, σε όλα τα στάδια της έρευνας και της εφαρμογής προστατευτικών μέτρων, το γεγονός ότι οι αυτουργοί των πράξεων βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης έχουν στην κατοχή τους ή έχουν πρόσβαση σε πυροβόλα όπλα.

Άρθρο 52 – Έκτακτα απαγορευτικά μέτρα

Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι οι αρμόδιες αρχές έχουν την εξουσία να διατάξουν, σε περιπτώσεις άμεσου κινδύνου, έναν δράστη ενδοοικογενειακής βίας να εγκαταλείψει την κατοικία του θύματος ή του ατόμου που βρίσκεται σε κίνδυνο για αρκετό χρονικό διάστημα και να απαγορεύσουν στο δράστη να εισέλθει στην κατοικία ή να επικοινωνήσει με το θύμα ή το άτομο που βρίσκεται σε κίνδυνο. Τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο θα δίνουν προτεραιότητα στην ασφάλεια των θυμάτων ή των ατόμων που διατρέχουν κίνδυνο.

Άρθρο 53 – Περιοριστικά ή προστατευτικά μέτρα

- 1 Τα Μέρη θα λάβουν απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι κατάλληλες περιοριστικές ή προστατευτικές εντολές διατίθενται για τα θύματα όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.
- 2 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι οι περιοριστικές ή προστατευτικές εντολές που αναφέρονται στην παράγραφο 1:
 - είναι διαθέσιμες για άμεση προστασία και χωρίς περιττά οικονομικά ή διοικητικά εμπόδια για το θύμα,
 - έχουν εκδοθεί για συγκεκριμένη περίοδο ή έως ότου τροποποιηθούν ή αποσυρθούν,
 - όπου είναι απαραίτητο, έχουν εκδοθεί σε *ex parte* (μονομερή) βάση που έχει άμεση ισχύ,
 - διατίθενται ανεξάρτητα από, ή μαζί με, άλλες νομικές διαδικασίες,
 - επιτρέπεται να παρουσιαστούν σε επόμενες νομικές διαδικασίες.
- 3 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι οι παραβιάσεις των περιοριστικών ή προστατευτικών εντολών που εκδόθηκαν

σύμφωνα με την παράγραφο 1 θα υπόκεινται σε αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές ποινικές ή άλλες νομικές κυρώσεις.

Άρθρο 54 – Έρευνες και αποδεικτικά στοιχεία

Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι, σε όλες τις αστικές ή ποινικές διαδικασίες, τα αποδεικτικά στοιχεία που σχετίζονται με το σεξουαλικό ιστορικό και τη συμπεριφορά του θύματος θα επιτρέπονται μόνο όταν είναι σχετικά και απαραίτητα.

Άρθρο 55 - Ex parte (μονομερείς) και ex officio (αυτεπάγγελτες) διαδικασίες

- 1 Τα Μέρη θα διασφαλίσουν ότι οι έρευνες ή η δίωξη αδικημάτων που καθιερώθηκαν με τα Άρθρα 35, 36, 37, 38 και 39 της παρούσας Σύμβασης δεν θα εξαρτώνται εξ' ολοκλήρου από μια αναφορά ή καταγγελία που υπεβλήθη από το θύμα εάν το αδίκημα διεπράχθη ολόκληρο ή εν μέρει στην επικράτειά του και οι διαδικασίες μπορεί να εξακολουθήσουν ακόμη και αν το θύμα αποσύρει τη δήλωση ή την καταγγελία του ή της.
- 2 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από την εσωτερική τους νομοθεσία, τη δυνατότητα κρατικοί και μη-κρατικοί οργανισμοί και σύμβουλοι ενδοοικογενειακής βίας να βοηθούν ή/και αν υποστηρίζουν τα θύματα, κατ' αίτημά τους, κατά τη διάρκεια των ερευνών και των δικαστικών διαδικασιών σχετικά με όλα τα αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 56—Μέτρα προστασίας

- 1 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να προστατεύσουν τα δικαιώματα και τα συμφέροντα των θυμάτων, περιλαμβανομένων των ειδικών αναγκών τους ως μάρτυρες, σε όλα τα στάδια των ερευνών και των δικαστικών διαδικασιών και ιδιαίτερα:
 - α φροντίζοντας για την προστασία τους, καθώς και για την προστασία των οικογενειών και των μαρτύρων τους, από εκφοβισμό, αντίποινα και επαναλαμβανόμενη θυματοποίηση,
 - β διασφαλίζοντας ότι τα θύματα ενημερώνονται, τουλάχιστον σε περιπτώσεις όπου τα θύματα και η οικογένεια μπορεί να διατρέχουν κίνδυνο, όταν ο δράστης αποδράσει ή αφηθεί προσωρινά ή οριστικά ελεύθερος,
 - γ ενημερώνοντάς τα, σύμφωνα με τις συνθήκες που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία, για τα δικαιώματά τους και τις υπηρεσίες που έχουν στη διάθεσή τους και την παρακολούθηση που γίνεται στις καταγγελίες τους, για τις κατηγορίες, τη γενική πρόοδο της έρευνας ή των δικαστικών διαδικασιών και το ρόλο τους σε αυτές, καθώς και για το αποτέλεσμα της υπόθεσής τους,
 - δ παρέχοντας στα θύματα τη δυνατότητα, με τρόπο σύμφωνο με τους διαδικαστικούς κανόνες της εσωτερικής νομοθεσίας, να ακουστούν, να παρέχουν στοιχεία και να παρουσιάσουν τις απόψεις, τις ανάγκες και τις ανησυχίες τους, άμεσα ή μέσω ενδιάμεσου και να ληφθούν υπόψη,

- ε παρέχοντας στα θύματα τις κατάλληλες υπηρεσίες υποστήριξης ώστε τα δικαιώματα και τα συμφέροντά τους να παρουσιάζονται δεόντως και να λαμβάνονται υπόψη,
 - στ διασφαλίζοντας ότι μπορούν να υιοθετηθούν μέτρα για την προστασία του απορρήτου και της εικόνας του θύματος,
 - ζ διασφαλίζοντας ότι η επικοινωνία ανάμεσα στα θύματα και τους δράστες εντός των χώρων του δικαστηρίου και της υπηρεσίας επιβολής του νόμου αποφεύγεται όπου είναι δυνατό,
 - η παρέχοντας στα θύματα ανεξάρτητους και ικανούς διερμηνείς όταν τα θύματα είναι μέρη σε δικαστικές διαδικασίες ή όταν παρέχουν στοιχεία,
 - θ δίνοντας στα θύματα τη δυνατότητα να καταθέσουν, σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται από την εσωτερική τους νομοθεσία, στην αίθουσα του δικαστηρίου χωρίς να παρίστανται ή τουλάχιστον χωρίς την παρουσία του υποτιθέμενου δράστη, ιδιαίτερα με τη χρήση κατάλληλων τεχνολογιών επικοινωνίας, όπου διατίθενται.
- 2 Σε ένα παιδί θύμα και ένα παιδί μάρτυρα πράξεων βίας κατά γυναικών και ενδοοικογενειακής βίας, θα παρέχονται, όπου χρειάζεται, ειδικά μέτρα προστασίας λαμβάνοντας υπόψη το συμφέρον του παιδιού.

Άρθρο 57 – Νομική βοήθεια

Τα Μέρη θα παρέχουν το δικαίωμα νομικής αρωγής και δωρεάν νομικής βοήθειας στα θύματα σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από την εσωτερική τους νομοθεσία.

Άρθρο 58 – Χρόνος παραγραφής

Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά και άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι ο χρόνος παραγραφής για την έναρξη οποιωνδήποτε νομικών διαδικασιών αναφορικά με τα αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με τα Άρθρα 36, 37, 38 και 39 της παρούσας Σύμβασης θα συνεχίζεται για μια χρονική περίοδο που είναι επαρκής και ανάλογη με τη βαρύτητα του εν λόγω αδικήματος, για να επιτρέπεται η επαρκής κίνηση των διαδικασιών αφού το θύμα ενηλικιωθεί.

Κεφάλαιο VII – Μετανάστευση και άσυλο

Άρθρο 59 – Καθεστώς διαμονής

- 1 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα θύματα το οποίων το καθεστώς διαμονής εξαρτάται από εκείνο του/της συζύγου ή συντρόφου όπως αναγνωρίζεται από την εσωτερική νομοθεσία, σε περίπτωση λύσης του γάμου ή της σχέσης, λαμβάνουν σε περίπτωση ιδιαίτερα δύσκολων συνθηκών, κατόπιν αίτησης, αυτόνομη άδεια διαμονής ανεξάρτητα από τη διάρκεια του γάμου ή της σχέσης. Οι όροι που σχετίζονται με την παραχώρηση και τη διάρκεια της αυτόνομης άδειας διαμονής καθορίζονται από την εσωτερική νομοθεσία.
- 2 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα θύματα μπορούν να πετύχουν διακοπή των διαδικασιών απέλασης που ξεκίνησαν σε

σχέση με καθεστώς διαμονής που εξαρτάται από εκείνο του/της συζύγου ή συντρόφου όπως αναγνωρίζεται από την εσωτερική νομοθεσία, για να τους δώσουν τη δυνατότητα να υποβάλλουν αίτηση για αυτόνομη άδεια διαμονής.

- 3 Τα Μέρη θα εκδώσουν ανανεώσιμη άδεια διαμονής σε θύματα, σε μία από τις παρακάτω δύο περιπτώσεις ή και στις δύο:
 - α στην περίπτωση που η αρμόδια αρχή θεωρήσει ότι η διαμονή τους είναι απαραίτητη λόγω της προσωπικής τους κατάστασης,
 - β στην περίπτωση που η αρμόδια αρχή θεωρήσει ότι η παραμονή τους είναι απαραίτητη για το σκοπό της συνεργασίας τους με τις αρμόδιες αρχές για την έρευνα ή τις ποινικές διαδικασίες.
- 4 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα θύματα αναγκαστικού γάμου που μεταφέρθηκαν σε άλλη χώρα με σκοπό το γάμο και που, ως αποτέλεσμα, έχασαν το καθεστώς διαμονής τους στη χώρα όπου κατοικούν συνήθως, μπορούν να το επανακτήσουν.

Άρθρο 60 – Αιτήματα ασύλου με βάση το φύλο

- 1 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι η βία κατά γυναικών με βάση το φύλο μπορεί να αναγνωριστεί ως μορφή διωγμού στο πλαίσιο της ερμηνείας του Άρθρου 1, Α (2) της Σύμβασης του 1951 σχετικά με το Καθεστώς των Προσφύγων και ως μορφή σοβαρής βλάβης που επιζητά συμπληρωματική/βοηθητική προστασία.
- 2 Τα Μέρη θα διασφαλίσουν ότι καθένας από τους λόγους της Σύμβασης ερμηνεύεται λαμβάνοντας υπόψη την ισότητα των φύλων και ότι όπου έχει καθιερωθεί ότι η εκδίωξη για την οποία υφίσταται φόβος οφείλεται σε έναν ή περισσότερους από αυτούς τους λόγους, οι αιτούντες θα πρέπει να λαμβάνουν την ιδιότητα του πρόσφυγα σύμφωνα με τα σχετικά ισχύοντα κείμενα.
- 3 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να αναπτύξουν διαδικασίες υποδοχής σε σχέση με το φύλο και υπηρεσίες υποστήριξης για τους αιτούντες άσυλο καθώς και οδηγίες ανάλογα με το φύλο και διαδικασίες ασύλου σε σχέση με το φύλο, περιλαμβανομένου του καθορισμού του καθεστώτος πρόσφυγα και την αίτηση για διεθνή προστασία.

Άρθρο 61 – Μη επαναπροώθηση

- 1 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα σεβασμού της αρχής της μη επαναπροώθησης σύμφωνα με τις υπάρχουσες υποχρεώσεις βάσει της διεθνούς νομοθεσίας.
- 2 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα θύματα βίας κατά γυναικών που χρειάζονται προστασία, ανεξάρτητα από την κατάσταση ή το καθεστώς διαμονής, δεν θα επιστρέφονται σε καμία περίπτωση σε οποιαδήποτε χώρα όπου θα διέτρεχε κίνδυνο η ζωή τους ή όπου μπορεί να υποβληθούν σε βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία.

Κεφάλαιο VIII – Διεθνής συνεργασία

Άρθρο 62 – Γενικές αρχές

- 1 Τα Μέρη θα συνεργαστούν μεταξύ τους, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και μέσω της εφαρμογής των σχετικών διεθνών και τοπικών κειμένων για τη συνεργασία σε αστικά και ποινικά ζητήματα, τις διευθετήσεις που συμφωνήθηκαν με βάση την ομοιόμορφη ή αμοιβαία νομοθεσία και τους εσωτερικούς νόμους, στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, με σκοπό:
 - α την πρόληψη, την καταπολέμηση και τη δίωξη όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης,
 - β την προστασία και την παροχή βοήθειας στα θύματα,
 - γ τις έρευνες ή τις διαδικασίες που αφορούν τα αδικήματα που καθιερώθηκαν σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση,
 - δ την επιβολή σχετικών αστικών και ποινικών αποφάσεων που εκδόθηκαν από τις δικαστικές αρχές των Μερών, περιλαμβανομένων και των εντολών προστασίας.
- 2 Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα θύματα ενός αδικήματος που έχει καθιερωθεί με την παρούσα Σύμβαση και έχει διαπραχθεί στην επικράτεια Μέρους εκτός εκείνου όπου διαμένουν μπορούν να κάνουν καταγγελία προς τις αρμόδιες αρχές του Κράτους διαμονής τους.
- 3 Εάν ένα Μέρος που καθιστά την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών θεμάτων, την έκδοση ή επιβολή αστικών ή ποινικών αποφάσεων που επιβάλλονται από άλλο Μέρος της παρούσας Σύμβασης προϋπόθεση για την ύπαρξη μιας συνθήκης, λάβει ένα αίτημα για μια τέτοια νομική συνεργασία από ένα Μέρος με το οποίο δεν έχει συνάψει τέτοια συνθήκη, μπορεί να θεωρήσει την παρούσα Σύμβαση ως νομική βάση για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών θεμάτων, την έκδοση ή επιβολή αστικών ή ποινικών αποφάσεων που επιβάλλονται από το άλλο Μέρος αναφορικά με τα αδικήματα που καθιερώθηκαν σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.
- 4 Τα Μέρη θα προσπαθήσουν να ενσωματώσουν, όπου χρειάζεται, την πρόληψη και τον αγώνα κατά της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας σε βοηθητικά προγράμματα ανάπτυξης που παρέχονται προς όφελος τρίτων Κρατών, περιλαμβανομένης και της συμμετοχής σε διμερείς και πολυμερείς συμφωνίες με τρίτα Κράτη με σκοπό τη διευκόλυνση της προστασίας των θυμάτων σύμφωνα με το Άρθρο 18, παράγραφος 5.

Άρθρο 63 – Μέτρα που σχετίζονται με άτομα που βρίσκονται σε κίνδυνο

Όταν ένα Μέρος, με βάση τις πληροφορίες που έχει στη διάθεσή του, έχει επαρκείς λόγους να πιστεύει ότι ένα άτομο διατρέχει άμεσο κίνδυνο να υποστεί οποιαδήποτε από τις πράξεις βίας αναφέρονται στα Άρθρα 36, 37, 38 και 39 της παρούσας Σύμβασης στην επικράτεια ενός άλλου Μέρους, το Μέρος που έχει την πληροφορία ενθαρρύνεται να τη μεταδώσει χωρίς καθυστέρηση στο άλλο με σκοπό να διασφαλιστεί ότι λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα προστασίας. Όπου ισχύει, οι πληροφορίες αυτές θα περιλαμβάνουν στοιχεία για υπάρχουσες διατάξεις προστασίας προς όφελος του ατόμου που βρίσκεται σε κίνδυνο.

Άρθρο 64 – Πληροφόρηση

- 1 Το Μέρος που έχει δεχτεί το αίτημα θα ενημερώσει εγκαίρως το Μέρος που υποβάλλει το αίτημα για το τελικό αποτέλεσμα της ενέργειας που έγινε σύμφωνα με το παρόν κεφάλαιο. Το Μέρος που έχει δεχτεί το αίτημα θα ενημερώσει επίσης εγκαίρως το Μέρος που υποβάλλει το αίτημα για οποιοσδήποτε συνθήκες καθιστούν αδύνατη τη διεξαγωγή της ζητούμενης ενέργειας ή είναι πιθανό να την καθυστερήσουν σημαντικά.
- 2 Ένα Μέρος μπορεί, εντός των ορίων της εσωτερικής του νομοθεσίας, χωρίς προηγούμενο αίτημα, να προωθήσει προς το άλλο Μέρος πληροφορίες που απέκτησε στο πλαίσιο των δικών του ερευνών όταν θεωρήσει ότι η κοινοποίηση τέτοιων πληροφοριών μπορεί να βοηθήσει το Μέρος που τις λαμβάνει στο να αποτρέψει ποινικά αδικήματα που καθιερώθηκαν σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση ή στο να κινηθεί ή να διεξάγει έρευνες και διαδικασίες που αφορούν τέτοια ποινικά αδικήματα ή ότι οι πληροφορίες αυτές μπορεί να οδηγήσουν σε αίτημα συνεργασίας από το Μέρος εκείνο σύμφωνα με το παρόν κεφάλαιο.
- 3 Ένα Μέρος που λαμβάνει οποιαδήποτε πληροφορία σύμφωνα με την παράγραφο 2 θα υποβάλλει την πληροφορία αυτή στις αρμόδιες αρχές ώστε να κινηθούν οι διαδικασίες εάν θεωρηθούν απαραίτητες ή ώστε η πληροφορία αυτή να ληφθεί υπόψη σε σχετικές αστικές και ποινικές διαδικασίες.

Άρθρο 65 – Προστασία δεδομένων

Τα προσωπικά δεδομένα θα φυλάσσονται και θα χρησιμοποιούνται σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνονται από τα Μέρη βάσει της Σύμβασης για την Προστασία των Ατόμων όσον αφορά την Αυτόματη Επεξεργασία των Προσωπικών Δεδομένων (Σειρά Ευρωπαϊκών Συνθηκών ETS Αριθ. 108).

Κεφάλαιο IX – Μηχανισμός παρακολούθησης

Άρθρο 66 – Ομάδα ειδικών σε δράση κατά της βίας εναντίον των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας

- 1 Η ομάδα ειδικών σε δράση κατά της βίας εναντίον γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας (εφεξής αποκαλούμενη «GREVIO») θα παρακολουθεί την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης από τα Μέρη.
- 2 Η GREVIO θα αποτελείται από τουλάχιστον 10 μέλη και το πολύ 15 μέλη, λαμβάνοντας υπόψη το φύλο και τη γεωγραφική ισορροπία, καθώς και τη διεπιστημονική εμπειρία. Τα μέλη της θα εκλέγονται από την Επιτροπή των Μερών ανάμεσα από υποψηφίους που έχουν προταθεί από τα Μέρη για μία περίοδο τεσσάρων ετών, με δυνατότητα μίας ανανέωσης, και ' ' έχουν επιλεγεί ανάμεσα από υπηκόους των Μερών.
- 3 Η αρχική εκλογή των 10 μερών θα γίνεται εντός μιας χρονικής περιόδου ενός έτους αφού τεθεί σε ισχύ η παρούσα Σύμβαση. Η εκλογή των πέντε επιπλέον μερών θα γίνεται μετά την 25^η επικύρωση ή ένταξη.
- 4 Η εκλογή των μελών της GREVIO θα βασίζεται στις ακόλουθες αρχές:

- α θα επιλέγονται σύμφωνα με διαφανή διαδικασία ανάμεσα από άτομα υψηλής ηθικής, γνωστά για την αναγνωρισμένη τους ικανότητα στους τομείς των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της ισότητας των δύο φύλων, της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας, ή για την παροχή βοήθειας και την προστασία θυμάτων, ή που έχουν επιδείξει επαγγελματική εμπειρία στους τομείς που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση,
 - β δύο μέλη της GREVIO δεν θα μπορούν να είναι υπήκοοι του ίδιου Κράτους,
 - γ θα πρέπει να αντιπροσωπεύουν τα κύρια νομικά συστήματα,
 - δ θα πρέπει να αντιπροσωπεύουν σχετικούς φορείς και οργανισμούς στον τομέα της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας,
 - ε θα πρέπει ενεργούν ως ιδιώτες και θα είναι ανεξάρτητοι και αμερόληπτοι στην άσκηση των εργασιών τους και θα είναι διαθέσιμοι για να εκτελέσουν τα καθήκοντά τους με αποτελεσματικό τρόπο.
- 5 Η διαδικασία εκλογής των μελών της GREVIO θα καθορίζεται από την Επιτροπή των Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης, κατόπιν διαβουλεύσεων και λήψης ομόφωνης συγκατάθεσης των Μερών, εντός περιόδου έξι μηνών μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης.
 - 6 Η GREVIO θα υιοθετήσει το δικό της εσωτερικό κανονισμό.
 - 7 Τα μέλη της GREVIO, και άλλα μέλη αντιπροσωπιών που πραγματοποιούν τις επισκέψεις στις χώρες όπως αναφέρθηκε στο Άρθρο 68, παράγραφοι 9 και 14, θα απολαμβάνουν τα προνόμια και τις ασυλίες που καθιερώνονται στο παράρτημα της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 67 – Επιτροπή των Μερών

- 1 Η Επιτροπή των Μερών θα αποτελείται από τους αντιπροσώπους των Μερών στη Σύμβαση.
- 2 Η Επιτροπή των Μερών θα συγκαλείται από το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η πρώτη της συνέλευση θα γίνεται εντός περιόδου ενός έτους μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης ώστε να εκλεγούν τα μέλη της GREVIO. Στην συνέχεια, θα συνεδριάζει όποτε το ένα τρίτο των Μερών, ο Πρόεδρος της Επιτροπής των Μερών ή ο Γενικός Γραμματέας το ζητήσει.
- 3 Η Επιτροπή των Μερών θα υιοθετήσει το δικό της εσωτερικό κανονισμό.

Άρθρο 68 – Διαδικασία

- 1 Τα Μέρη θα υποβάλλουν στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, με βάση ένα ερωτηματολόγιο που ετοιμάστηκε από τη GREVIO, μια αναφορά για τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που θέτουν σε εφαρμογή τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, για να μελετηθούν από τη GREVIO.
- 2 Η GREVIO θα μελετήσει την αναφορά που υποβλήθηκε σύμφωνα με την παράγραφο 1 με τους αντιπροσώπους του εν λόγω Μέρους.

- 3 Οι επακόλουθες διαδικασίες αξιολόγησης θα χωριστούν σε γύρους, η διάρκεια των οποίων θα καθοριστεί από την GREVIO. Στην αρχή κάθε γύρου η GREVIO θα επιλέγει τις συγκεκριμένες διατάξεις στις οποίες θα βασιστεί η διαδικασία αξιολόγησης και θα αποστέλλει ένα ερωτηματολόγιο.
- 4 Η GREVIO θα καθορίζει τα κατάλληλα μέσα για να διεξαχθεί αυτή η διαδικασία παρακολούθησης. Συγκεκριμένα, μπορεί να υιοθετήσει ένα ερωτηματολόγιο για κάθε γύρο αξιολόγησης, που θα χρησιμεύει σαν βάση για τη διαδικασία αξιολόγησης της εφαρμογής από τα Μέρη. Το ερωτηματολόγιο αυτό θα απευθύνεται προς όλα τα Μέρη. Τα Μέρη θα απαντήσουν στο ερωτηματολόγιο, καθώς και σε οποιοδήποτε άλλο αίτημα πληροφόρησης από τη GREVIO.
- 5 Η GREVIO μπορεί να λάβει πληροφορίες για την εφαρμογή της Σύμβασης από μη κυβερνητικούς οργανισμούς και την κοινωνία των πολιτών, καθώς και από εθνικά ιδρύματα για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.
- 6 Η GREVIO θα λάβει δεόντως υπόψη τις υπάρχουσες πληροφορίες που διατίθενται από άλλα τοπικά και διεθνή κείμενα και φορείς σε περιοχές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.
- 7 Κατά την υιοθέτηση ενός ερωτηματολογίου για κάθε γύρο αξιολόγησης, η GREVIO θα λαμβάνει δεόντως υπόψη της την συλλογή των υπάρχοντων δεδομένων και την έρευνα στα Μέρη όπως αναφέρεται στο Άρθρο 11 της παρούσας Σύμβασης.
- 8 Η GREVIO μπορεί να λάβει πληροφορίες για την εφαρμογή της Σύμβασης από τον Επίτροπο του Συμβουλίου της Ευρώπης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, την Κοινοβουλευτική Συνέλευση και σχετικούς εξειδικευμένους φορείς του Συμβουλίου της Ευρώπης, καθώς και εκείνους που δημιουργήθηκαν σύμφωνα με άλλα διεθνή κείμενα. Οι καταγγελίες που υποβάλλονται στους οργανισμούς αυτούς και το αποτέλεσμά τους θα διατίθενται στη GREVIO.
- 9 Η GREVIO μπορεί να οργανώσει επικουρικά, σε συνεργασία με τις εθνικές αρχές και με τη βοήθεια των ανεξάρτητων εθνικών εμπειρογνομώνων, επισκέψεις σε χώρες, εάν οι πληροφορίες που έχει συλλέξει είναι ανεπαρκείς ή σε περιπτώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 14. Κατά τη διάρκεια των επισκέψεων αυτών, ειδικοί σε συγκεκριμένους τομείς μπορούν να βοηθήσουν τη GREVIO.
- 10 Η GREVIO θα προετοιμάσει ένα σχέδιο έκθεσης που περιέχει την ανάλυσή της σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων στις οποίες βασίζεται η αξιολόγηση, καθώς και τις υποδείξεις και προτάσεις της σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο το εν λόγω Μέρος μπορεί να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που έχουν εντοπιστεί. Το σχέδιο έκθεσης θα σταλεί για σχολιασμό στο Μέρος που υφίσταται την αξιολόγηση. Τα σχόλιά του θα ληφθούν υπόψη από τη GREVIO όταν υιοθετήσει την έκθεσή της.
- 11 Με βάση όλες τις πληροφορίες που θα ληφθούν και τα σχόλια των Μερών, η GREVIO θα υιοθετήσει την έκθεση και τα συμπεράσματά της αναφορικά με τα μέτρα που ελήφθησαν από το εν λόγω Μέρος για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης. Η έκθεση αυτή και τα συμπεράσματα θα αποσταλούν στο εν λόγω Μέρος και στην Επιτροπή των Μερών. Η έκθεση και τα συμπεράσματα της GREVIO θα κοινοποιηθούν από την υιοθέτησή τους, μαζί με τα τελικά σχόλια από το εν λόγω Μέρος.

- 12 Χωρίς να θίγεται η διαδικασία των παραγράφων 1 έως 8, η Επιτροπή των Μερών μπορεί να υιοθετήσει, με βάση την έκθεση και τα συμπεράσματα της GREVIO, συστάσεις που απευθύνονται στο Μέρος αυτό (α) που αφορούν τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για να εφαρμοστούν τα συμπεράσματα της GREVIO, εάν είναι απαραίτητο ορίζοντας μια ημερομηνία για την υποβολή πληροφοριών για την εφαρμογή τους και (β) έχουν στόχο την προώθηση της συνεργασίας με το Μέρος εκείνο για τη σωστή εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.
- 13 Εάν η GREVIO λάβει αξιόπιστες πληροφορίες που υποδεικνύουν μια κατάσταση όπου τα προβλήματα απαιτούν άμεση προσοχή για την πρόληψη ή τον περιορισμό της κλίμακας ή του αριθμού των σοβαρών παραβιάσεων της Σύμβασης, μπορεί να ζητήσει την επείγουσα υποβολή μιας ειδικής έκθεσης σχετικά με τα μέτρα που θα ληφθούν για την πρόληψη σοβαρών, μαζικών ή επίμονων μορφών βίας κατά των γυναικών.
- 14 Λαμβάνοντας υπόψη τις πληροφορίες που παραθέτονται από το εν λόγω Μέρος, καθώς και οποιεσδήποτε άλλες αξιόπιστες πληροφορίες είναι διαθέσιμες, η GREVIO μπορεί να αναθέσει σε ένα ή περισσότερα από τα μέλη της να διεξάγουν μια έρευνα και να υποβάλλουν επείγοντως μια αναφορά στη GREVIO. Όπου είναι αναγκαίο και με τη συγκατάθεση του Μέρους, η έρευνα μπορεί να περιλαμβάνει και επίσκεψη στην επικράτειά του.
- 15 Μετά την εξέταση των ευρημάτων της έρευνας που αναφέρθηκε στην παράγραφο 14, η GREVIO θα αποστείλει τα ευρήματα αυτά στο εν λόγω Μέρος και, όπου χρειάζεται, στην Επιτροπή των Μερών και την Επιτροπή των Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης μαζί με οποιαδήποτε σχόλια και συστάσεις.

Άρθρο 69 – Γενικές συστάσεις

Η GREVIO μπορεί να υιοθετήσει, όπου χρειάζεται, γενικές συστάσεις για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 70 – Κοινοβουλευτική συμμετοχή στην παρακολούθηση

- 1 Τα εθνικά κοινοβούλια θα κληθούν να συμμετέχουν στην παρακολούθηση των μέτρων που λαμβάνονται για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.
- 2 Τα Μέρη θα υποβάλλουν τις εκθέσεις της GREVIO στα εθνικά τους κοινοβούλια.
- 3 Η Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης θα κληθεί να εκτιμά τακτικά την κατάσταση της εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

Κεφάλαιο X – Σχέση με άλλα διεθνή κείμενα

Άρθρο 71 – Σχέση με άλλα διεθνή κείμενα

- 1 Η παρούσα Σύμβαση δεν θα επηρεάζει υποχρεώσεις που προκύπτουν από άλλα διεθνή κείμενα στα οποία τα Μέρη της παρούσας Σύμβασης είναι Μέρη ή θα γίνουν Μέρη και τα οποία περιέχουν διατάξεις για θέματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση.
- 2 Τα Μέρη της παρούσας Σύμβασης μπορούν να συνάψουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες μεταξύ τους για τα θέματα που ρυθμίζονται με την παρούσα Σύμβαση, για

σκοπούς συμπλήρωσης ή ενίσχυσης των διατάξεων της ή διευκόλυνσης της εφαρμογής των αρχών που περιέχονται σε αυτή.

Κεφάλαιο XI – Τροποποιήσεις της Σύμβασης

Άρθρο 72 – Τροποποιήσεις

- 1 Οποιαδήποτε πρόταση για τροποποίηση της παρούσας Σύμβασης παρουσιαστεί από ένα Μέρος θα κοινοποιηθεί στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης και θα προωθηθεί από εκείνη ή εκείνον στα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, σε όλους τους υπογράφοντες, όλα τα Μέρη, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όσα Κράτη κλήθηκαν να υπογράψουν την παρούσα Σύμβαση σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 75 και όσα Κράτη κλήθηκαν να προσχωρήσουν στην παρούσα Σύμβαση σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 76.
- 2 Η Επιτροπή των Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης θα μελετήσει την προτεινόμενη τροποποίηση και, αφού συμβουλευτεί τα Μέρη της παρούσας Σύμβασης που δεν είναι μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, μπορεί να υιοθετήσει την τροποποίηση κατά την πλειοψηφία που προβλέπεται στο Άρθρο 20.δ του Καταστατικού του Συμβουλίου της Ευρώπης.
- 3 Το κείμενο οποιασδήποτε τροποποίησης που υιοθετείται από την Επιτροπή των Υπουργών σύμφωνα με την παράγραφο 2 θα προωθηθεί στα Μέρη για αποδοχή.
- 4 Οποιαδήποτε τροποποίηση υιοθετηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2 θα τεθεί σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη της περιόδου ενός μήνα μετά την ημερομηνία κατά την οποία όλα τα Μέρη έχουν ενημερώσει το Γενικό Γραμματέα για την αποδοχή τους.

Κεφάλαιο XII – Τελικές ρήτρες

Άρθρο 73 – Αποτελέσματα της παρούσας Σύμβασης

Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης δεν θα θίξουν τις διατάξεις της εσωτερικής νομοθεσίας και τα δεσμευτικά διεθνή κείμενα που είναι ήδη σε ισχύ ή μπορεί να τεθούν σε ισχύ, σύμφωνα με τα οποία πιο ευνοϊκά δικαιώματα παραχωρούνται ή θα παραχωρηθούν σε άτομα για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας.

Άρθρο 74 – Επίλυση διαφορών

- 1 Τα Μέρη οποιασδήποτε διαφοράς μπορεί να προκύψει σχετικά με την εφαρμογή ή την ερμηνεία των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης θα προσπαθήσουν πρώτα να την επιλύσουν μέσω διαπραγμάτευσης, συμβιβασμού, διαιτησίας ή με οποιοδήποτε άλλες μεθόδους ειρηνικής επίλυσης γίνουν δεκτές με αμοιβαία συμφωνία μεταξύ τους.
- 2 Η Επιτροπή των Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης μπορεί να καθιερώσει διαδικασίες επίλυσης διαθέσιμες για χρήση από τα Μέρη που έχουν διαφορές εάν συμφωνήσουν κάτι τέτοιο.

Άρθρο 75 – Υπογραφή και έναρξη ισχύος

- 1 Η παρούσα Σύμβαση είναι ανοιχτή για υπογραφή από τα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, τα τρίτα κράτη που έχουν συμμετάσχει στην ανάπτυξή της και την Ευρωπαϊκή Ένωση.
- 2 Η παρούσα Σύμβαση υπόκειται επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση. Τα κείμενα επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης θα κατατεθούν στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.
- 3 Η παρούσα Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη της περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία που οι 10 υπογράφωντες, περιλαμβανομένων τουλάχιστον οκτώ κρατών μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης, έχουν εκφράσει τη συγκατάθεσή τους να δεσμευτούν από τη Σύμβαση σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2.
- 4 Σε σχέση με οποιοδήποτε Κράτος αναφέρεται στην παράγραφο 1 ή την Ευρωπαϊκή Ένωση, που ακολούθως εκφράζει τη συγκατάθεσή της να δεσμεύεται από αυτή, η Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη της περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία της κατάθεσης του κειμένου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισής της.

Άρθρο 76 – Προσχώρηση στη Σύμβαση

- 1 Αφού τεθεί σε ισχύ η παρούσα Σύμβαση, η Επιτροπή των Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης μπορεί, μετά από διαβούλευση με τα Μέρη της παρούσας Σύμβασης και λήψη της ομόφωνης συγκατάθεσής τους, να καλέσει οποιοδήποτε κράτος δεν είναι μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης, που δεν συμμετείχε στην ανάπτυξη της Σύμβασης, να προσχωρήσει στην παρούσα Σύμβαση με απόφαση που θα ληφθεί από την πλειοψηφία που προβλέπεται στο Άρθρο 20.δ του καταστατικού του Συμβουλίου της Ευρώπης και με ομόφωνη ψήφο των αντιπροσώπων των Μερών που δικαιούνται να μετέχουν των συνεδριάσεων της Επιτροπής Υπουργών.
- 2 Αναφορικά με οποιοδήποτε Κράτος προσχωρεί, η Σύμβαση θα τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη της περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία της κατάθεσης του κειμένου για προσχώρηση στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Άρθρο 77 – Εδαφική εφαρμογή

- 1 Οποιοδήποτε Κράτος ή η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί, τη στιγμή της υπογραφής ή κατά την κατάθεση του κειμένου της για επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση, να καθορίσει την επικράτεια ή τις επικράτειες όπου θα ισχύει η παρούσα Σύμβαση.
- 2 Κάθε Μέρος μπορεί, σε οποιαδήποτε επόμενη ημερομηνία, με δήλωση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να επεκτείνει την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης σε οποιαδήποτε άλλη επικράτεια ορίζεται στη δήλωση και για της οποίας τις διεθνείς σχέσεις είναι υπεύθυνο ή για λογαριασμό της οποίας έχει εξουσιοδοτηθεί να δεσμευτεί. Αναφορικά με μια τέτοια επικράτεια, η Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη της περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία παραλαβής της δήλωσης αυτής από το Γενικό Γραμματέα.

- 3 Οποιαδήποτε δήλωση γίνει σύμφωνα με τις δύο παραπάνω παραγράφους μπορεί, σε σχέση με οποιαδήποτε επικράτεια προσδιορίζεται σε μια τέτοια δήλωση, να αποσυρθεί με ειδοποίηση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η απόσυρση θα τεθεί σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη της περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία παραλαβής της ειδοποίησης αυτής από το Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 78 – Επιφύλαξεις

- 1 Καμία επιφύλαξη δεν μπορεί να υπάρξει σχετικά με οποιαδήποτε διάταξη της παρούσας Σύμβασης, με τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 3.
- 2 Οποιοδήποτε Κράτος ή η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί, τη στιγμή της υπογραφής ή όταν κατατίθεται το κείμενο της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, με δήλωση που θα απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να δηλώσει ότι διατηρεί το δικαίωμα να μην εφαρμόσει ή να εφαρμόσει μόνο σε συγκεκριμένες περιπτώσεις τις διατάξεις που αναφέρονται στο:
- Άρθρο 30, παράγραφος 2,
 - Άρθρο 44, παράγραφοι 1.ε, 3 και 4,
 - Άρθρο 55, παράγραφος 1 αναφορικά με το Άρθρο 35 σχετικά με ήσσονος σημασίας αδικήματα,
 - Άρθρο 58 αναφορικά με τα Άρθρα 37, 38 και 39,
 - Άρθρο 59.
- 3 Οποιοδήποτε Κράτος ή η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί, τη στιγμή της υπογραφής ή όταν κατατίθεται το κείμενο της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, με δήλωση που θα απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να δηλώσει ότι διατηρεί το δικαίωμα να προβλέψει μη ποινικές κυρώσεις, αντί για ποινικές κυρώσεις, για τις πράξεις που αναφέρονται στα Άρθρα 33 και 34.
- 4 Οποιοδήποτε Μέρος μπορεί εξ ολοκλήρου ή εν μέρει να αποσύρει μια επιφύλαξη μέσω μιας δήλωσης που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η δήλωση αυτή θα τεθεί σε ισχύ από την ημερομηνία παραλαβής της από το Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 79 – Περίοδος ισχύος και αναθεώρηση επιφύλαξης

- 1 Οι επιφύλαξεις που αναφέρονται στο Άρθρο 78, παράγραφοι 2 και 3, θα ισχύουν για μια περίοδο πέντε ετών από την ημέρα που τέθηκε σε ισχύ η παρούσα Σύμβαση αναφορικά με το εν λόγω Μέρος. Ωστόσο, τέτοιες επιφύλαξεις μπορούν να ανανεωθούν για περιόδους της ίδιας διάρκειας.
- 2 Δεκαοχτώ μήνες πριν την ημερομηνία λήξης της επιφύλαξης, η Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρώπης θα ειδοποιήσει για τη λήξη αυτή το εν λόγω Μέρος. Το λιγότερο τρεις μήνες πριν από τη λήξη, το Μέρος θα ειδοποιήσει το Γενικό Γραμματέα ότι υποστηρίζει, τροποποιεί ή αποσύρει την επιφύλαξή του. Εάν δεν υπάρξει ειδοποίηση από το εν λόγω Μέρος, η Γενική Γραμματεία θα ειδοποιήσει το Μέρος ότι η επιφύλαξη

του θεωρείται ότι έχει επεκταθεί αυτόματα για μια περίοδο έξι μηνών. Η αδυναμία του εν λόγω Μέρους να ειδοποιήσει σχετικά με την πρόθεσή του να διατηρήσει ή να τροποποιήσει την επιφύλαξή του πριν από τη λήξη της περιόδου αυτής θα οδηγήσει σε παύση της ισχύος της επιφύλαξης.

- 3 Εάν ένα Μέρος θέσει μια επιφύλαξη σύμφωνα με το Άρθρο 78, παράγραφοι 2 και 3, θα παρέχει, πριν από την ανανέωσή της ή κατόπιν αιτήματος, μια εξήγηση στη GREVIO, για τους λόγους που δικαιολογούν τη συνέχειά της.

Άρθρο 80 – Καταγγελία

- 1 Οποιοδήποτε Μέρος μπορεί, οποιαδήποτε στιγμή, να καταγγείλει της παρούσα Σύμβαση μέσω μιας δήλωσης που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.
- 2 Η καταγγελία αυτή θα τεθεί σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη της περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία παραλαβής της ειδοποίησης από το Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 81 – Ειδοποίηση

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης θα ειδοποιήσει τα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, τα τρίτα κράτη που έχουν συμμετάσχει στην ανάπτυξη, οποιονδήποτε υπογράφοντα, οποιοδήποτε Μέρος, την Ευρωπαϊκή Ένωση και οποιοδήποτε κράτος που κλήθηκε να προσχωρήσει στην παρούσα Σύμβαση για:

- α οποιαδήποτε υπογραφή,
- β την κατάθεση οποιουδήποτε κειμένου για επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση,
- γ οποιαδήποτε ημερομηνία που τίθεται σε ισχύ η παρούσα Σύμβαση σύμφωνα με τα Άρθρα 75 και 76,
- δ οποιαδήποτε τροποποίηση υιοθετήθηκε σύμφωνα με το Άρθρο 72 και την ημερομηνία κατά την οποία τίθεται σε ισχύ η τροποποίηση αυτή,
- ε οποιαδήποτε επιφύλαξη και απόσυρση επιφύλαξης γίνει σύμφωνα με το Άρθρο 78,
- στ οποιαδήποτε καταγγελία γίνει σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρο 80,
- ζ οποιαδήποτε άλλη πράξη, ειδοποίηση ή επικοινωνία σχετίζεται με την παρούσα Σύμβαση.

Σε πίστωση των ανωτέρω οι υπογράφοντες όντας δεόντως εξουσιοδοτημένοι, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Συντάχθηκε στην Κωνσταντινούπολη, σήμερα 11 Μαΐου 2011, στα Αγγλικά και τα Γαλλικά, με τα δύο κείμενα να είναι εξίσου αυθεντικά, σε ένα αντίτυπο το οποίο θα κατατεθεί στα αρχεία του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης θα αποστείλει επικυρωμένα αντίγραφα σε κάθε κράτος μέλος

του Συμβουλίου της Ευρώπης, στα τρίτα κράτη που συμμετείχαν στην ανάπτυξη της παρούσας Σύμβασης, στην Ευρωπαϊκή Ένωση και σε οποιοδήποτε Κράτος κλήθηκε να προσχωρήσει στην παρούσα Σύμβαση.

Παράρτημα – Προνόμια και ασυλίες (Άρθρο 66)

- 1 Το παρόν παράρτημα θα ισχύει για τα μέλη της GREVIO που αναφέρθηκαν στο Άρθρο 66 της Σύμβασης, καθώς και για άλλα μέλη των αντιπροσωπειών που πραγματοποιούν επισκέψεις σε χώρες. Για το σκοπό του παρόντος παραρτήματος, ο όρος «άλλα μέλη των αντιπροσωπειών που πραγματοποιούν επισκέψεις σε χώρες» θα περιλαμβάνει τους ανεξάρτητους εθνικούς εμπειρογνώμονες και τους ειδικούς που αναφέρθηκαν στο Άρθρο 68, παράγραφο 9, της Σύμβασης, τα μέλη του προσωπικού του Συμβουλίου της Ευρώπης και τους διερμηνείς που απασχολούνται από το Συμβούλιο της Ευρώπης και συνοδεύουν τη GREVIO κατά τη διάρκεια των επισκέψεων στις χώρες.
- 2 Τα μέλη της GREVIO και τα άλλα μέλη των αντιπροσωπειών που πραγματοποιούν επισκέψεις σε χώρες, ενώ ασκούν τις εργασίες που σχετίζονται με την προετοιμασία και τη διεξαγωγή των επισκέψεων στις χώρες, καθώς και την παρακολούθηση αυτών και ταξιδεύουν σχετικά με τις εργασίες αυτές, θα απολαμβάνουν τα ακόλουθα προνόμια και ασυλίες:
 - α ασυλία από προσωπική σύλληψη ή κράτηση και από κατάσχεση των προσωπικών τους αποσκευών και δικαστική ασυλία κάθε είδους σε σχέση με προφορικές ή γραπτές δηλώσεις και όλες τις πράξεις στις οποίες προέβησαν υπό την επίσημη ιδιότητά τους,
 - β εξαίρεση από οποιονδήποτε περιορισμό στην ελεύθερη κυκλοφορία τους κατά την έξοδο από και κατά την επιστροφή στη χώρα διαμονής τους και είσοδο και έξοδο από τη χώρα στην οποία εκτέλεσαν τα καθήκοντά τους και από εγγραφή στα μητρώα αλλοδαπών στη χώρα που επισκέπτονται ή μέσω της οποίας περνούν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.
- 3 Στην πορεία των ταξιδιών που πραγματοποιούν για την άσκηση των καθηκόντων τους, τα μέλη της GREVIO και τα άλλα μέλη των αντιπροσωπειών που πραγματοποιούν επισκέψεις σε χώρες, όσον αφορά τους τελωνειακούς και συναλλαγματικούς ελέγχους, θα προσέρχονται στις ίδιες εγκαταστάσεις με εκείνες που προσέρχονται οι αντιπρόσωποι αλλοδαπών κυβερνήσεων που βρίσκονται σε επίσημη προσωρινή αποστολή.
- 4 Τα έγγραφα που σχετίζονται με την αξιολόγηση της εφαρμογής της Σύμβασης και μεταφέρονται από τα μέλη της GREVIO και τα άλλα μέλη των αντιπροσωπειών που πραγματοποιούν επισκέψεις σε χώρες θα είναι απαραβίαστα εφόσον αφορούν τη δραστηριότητα της GREVIO. Καμία διακοπή ή λογοκρισία δεν θα ισχύει για την επίσημη επικοινωνία της GREVIO ή την επίσημη επικοινωνία των μελών της GREVIO και άλλων μελών των αντιπροσωπειών που πραγματοποιούν επισκέψεις σε χώρες.
- 5 Για να διασφαλιστεί για τα μέλη της GREVIO και τα άλλα μέλη των αντιπροσωπειών που πραγματοποιούν επισκέψεις σε χώρες, η πλήρης ελευθερία του λόγου και η πλήρης ανεξαρτησία στην εκτέλεση των καθηκόντων τους, η δικαστική ασυλία σχετικά με προφορικές ή γραπτές δηλώσεις και όλες τις πράξεις στις οποίες προέβησαν κατά την

εκτέλεση των καθηκόντων τους θα εξακολουθήσει να ισχύει, παρά το ότι τα εν λόγω άτομα δεν ασχολούνται πλέον με την εκτέλεση των καθηκόντων αυτών.

- 6 Τα προνόμια και οι ασυλίες παρέχονται στα άτομα που αναφέρθηκαν στην παράγραφο 1 του παρόντος παραρτήματος για να διαφυλαχθεί η ανεξάρτητη άσκηση των καθηκόντων τους για τα συμφέροντα της GREVIO και όχι για προσωπικό τους όφελος. Η άρση της ασυλίας των ατόμων που αναφέρθηκαν στην παράγραφο 1 του παρόντος παραρτήματος θα γίνει από το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης σε οποιαδήποτε περίπτωση που, κατά την άποψή του ή της, η ασυλία θα εμπόδιζε την πορεία της δικαιοσύνης και όπου μπορεί να αρθεί χωρίς να θιγούν τα συμφέροντα της GREVIO.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ
(Άρθρο 4)

Κεφ.154.	(α) Ο Ποινικός Κώδικας.
	3 του 1962
	43 του 1963
	41 του 1964
	69 του 1964
	70 του 1965
	5 του 1967
	58 του 1967
	44 του 1972
	92 του 1972
	29 του 1973
	59 του 1974
	3 του 1975
	13 του 1979
	10 του 1981
	46 του 1982
	86 του 1983
	186 του 1986
	111 του 1989
	236 του 1991
	6(Ι) του 1994
	3(Ι) του 1996
	99(Ι) του 1996
	36(Ι) του 1997
	40(Ι) του 1998
	45(Ι) του 1998
	15(Ι) του 1999
	37(Ι) του 1999
	38(Ι) του 1999
	129(Ι) του 1999
	30(Ι) του 2000
	43(Ι) του 2000
	77(Ι) του 2000
	162(Ι) του 2000
	169(Ι) του 2000
	181(Ι) του 2000
	27(Ι) του 2001
	12(Ι) του 2002
	85(Ι) του 2002
	144(Ι) του 2002
	145(Ι) του 2002
	25(Ι) του 2003
	48(Ι) του 2003
	84(Ι) του 2003
	164(Ι) του 2003
	124(Ι) του 2004
	31(Ι) του 2005
	18(Ι) του 2006
	130(Ι) του 2006
	126(Ι) του 2007
	127(Ι) του 2007
	70(Ι) του 2008
	83(Ι) του 2008
	64(Ι) του 2009
	56(Ι) του 2011
	72(Ι) του 2011
	163(Ι) του 2011
	167(Ι) του 2011
	84(Ι) του 2012
	95(Ι) του 2012
	134(Ι) του 2012
	125(Ι) του 2013
	131(Ι) του 2013
	87(Ι) του 2015
	91(Ι) του 2015

112(I) του 2015
 113(I) του 2015
 31(I) του 2016
 43(I) του 2016
 31(I) του 2017.

- Κεφ.155. (β) Ο περί Ποινικής Δικονομίας Νόμος.
 93 του 1972
 2 του 1975
 12 του 1975
 41 του 1978
 162 του 1989
 142 του 1991
 9 του 1992
 10(I) του 1996
 89(I) του 1997
 54(I) του 1998
 96(I) του 1998
 14(I) του 2001
 185(I) του 2003
 219(I) του 2004
 57(I) του 2007
 9(I) του 2009
 111(I) του 2011
 165(I) του 2011
 7(I) του 2012
 21(I) του 2012
 160(I) του 2012
 23(I) του 2013
 16(I) του 2014
 42(I) του 2014
 186(I) του 2014.
- 205(I) του 2002 (γ) Ο περί Ίσης Μεταχείρισης Ανδρών και Γυναικών στην Απασχόληση και στην Επαγγελματική Εκπαίδευση Νόμος.
 191(I) του 2004
 40(I) του 2006
 176(I) του 2007
 39(I) του 2009
 150(I) του 2014.
- 177(I) του 2002 (δ) Ο περί Ίσης Αμοιβής μεταξύ Ανδρών και Γυναικών για την Ίδια Εργασία ή για Εργασία Ίσης Αξίας Νόμος.
 193(I) του 2004
 38(I) του 2009
 151(I) του 2014.
- 18(I) του 2008 (ε) Ο περί Ίσης Μεταχείρισης Ανδρών και Γυναικών (Πρόσβαση σε Αγαθά και Υπηρεσίες και στην Παροχή Αυτών) Νόμος.
 89(I) του 2013.
- 78 του 1985. (στ) Ο περί της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για την Εξάλειψη κάθε Μορφής Διάκρισης σε βάρος της Γυναίκας (Κυρωτικός) Νόμος.
- 1(III) του 2002. (ζ) Ο περί του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την Εξάλειψη κάθε Μορφής Διάκρισης σε βάρος της Γυναίκας (Κυρωτικός) Νόμος.
- 133(I) του 2002 (η) Ο περί Ίσης Μεταχειρίσεως Ανδρών και Γυναικών στα Επαγγελματικά Σχέδια Κοινωνικής Ασφάλισης Νόμος.
 40(I) του 2009
 149(I) του 2014.
- 15(I) του 2000. (θ) Ο περί Στατιστικής Νόμος.
- 95(I) του 2001 (ι) Ο περί Προστασίας Μαρτύρων Νόμος.
 15(I) του 2014.
- Κεφ. 148. (ια) Ο περί Αστικών Αδικημάτων Νόμος.
 87 του 1973
 54 του 1978
 156 του 1985
 41 του 1989

- 73(Ι) του 1992
 101(Ι) του 1996
 49(Ι) του 1997
 29(Ι) του 2000
 154(Ι) του 2002
 129(Ι) του 2006
 171(Ι) του 2006
 82(Ι) του 2008.
- 119(Ι) του 2000 (Ιβ) Ο περί Βίας στην Οικογένεια (Πρόληψη και Προστασία Θυμάτων) Νόμος.
 212(Ι) του 2004
 172(Ι) του 2015.
- 216 του 1990 (Ιγ) Ο περί Σχέσεων Γονέων και Τέκνων Νόμος.
 60(Ι) του 1995
 95(Ι) του 1995
 30(Ι) του 1997
 60(Ι) του 1997
 21(Ι) του 1998
 190(Ι) του 2002
 203(Ι) του 2004
 68(Ι) του 2008.
- 104(Ι) του 2003 (Ιδ) Ο περί Γάμου Νόμος.
 66(Ι) του 2009
 95(Ι) του 2017.
- 60(Ι) του 2014. (Ιε) Ο περί της Πρόληψης και της Καταπολέμησης της Εμπορίας και Εκμετάλλευσης Προσώπων και της Προστασίας των Θυμάτων Νόμος.
- 91(Ι) του 2014 (Ιστ) Ο περί της Πρόληψης και της Καταπολέμησης της Σεξουαλικής Κακοποίησης, της
 105(Ι) του 2014. Σεξουαλικής Εκμετάλλευσης Παιδιών και της Παιδικής Πορνογραφίας Νόμος.
- 165(Ι) του 2002 (Ιζ) Ο περί Νομικής Αρωγής Νόμος.
 22(Ι) του 2005
 77(Ι) του 2005
 43(Ι) του 2006
 132(Ι) του 2009
 172(Ι) του 2011
 8(Ι) του 2012
 64(Ι) του 2014
 105(Ι) του 2014
 140(Ι) του 2014
 20(Ι) του 2015
 173(Ι) του 2015
 111(Ι) του 2016.
- 1(Ι) του 2005. (Ιη) Ο περί της Κατοχύρωσης και της Προστασίας των Δικαιωμάτων των Ασθενών Νόμος.
- 14 του 1960 (Ιθ) Ο περί Δικαστηρίων Νόμος.
 50 του 1962
 11 του 1963
 8 του 1969
 40 του 1970
 58 του 1972
 1 του 1980
 35 του 1982
 29 του 1983
 91 του 1983
 16 του 1984
 51 του 1984
 83 του 1984
 93 του 1984
 18 του 1985
 71 του 1985
 89 του 1985
 96 του 1986
 317 του 1987

49 του 1988
 64 του 1990
 136 του 1991
 149 του 1991
 237 του 1991
 42(Ι) του 1992
 43(Ι) του 1992
 102(Ι) του 1992
 26(Ι) του 1993
 82(Ι) του 1995
 102(Ι) του 1996
 4(Ι) του 1997
 53(Ι) του 1997
 90(Ι) του 1997
 27(Ι) του 1998
 53(Ι) του 1998
 110(Ι) του 1998
 34(Ι) του 1999
 146(Ι) του 1999
 41(Ι) του 2000
 32(Ι) του 2001
 40(Ι) του 2002
 80(Ι) του 2002
 140(Ι) του 2002
 206(Ι) του 2002
 17(Ι) του 2004
 165(Ι) του 2004
 268(Ι) του 2004
 21(Ι) του 2006
 99(Ι) του 2007
 170(Ι) του 2007
 76(Ι) του 2008
 81(Ι) του 2008
 118(Ι) του 2008
 119(Ι) του 2008
 36(Ι) του 2009
 129(Ι) του 2009
 138(Ι) του 2009
 19(Ι) του 2010
 166(Ι) του 2011
 30(Ι) του 2013
 46(Ι) του 2014
 191(Ι) του 2014
 29(Ι) του 2017
 109(Ι) του 2017.

51(Ι) του 2016. (κ) Ο περί της Θέσπισης Ελάχιστων Προτύπων σχετικά με τα Δικαιώματα, την Υποστήριξη και την Προστασία Θυμάτων της Εγκληματικότητας Νόμος.

Κεφ. 105.

(κα) Ο περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμος.

2 του 1972
 54 του 1976
 50 του 1988
 197 του 1989
 100(Ι) του 1996
 43(Ι) του 1997
 14(Ι) του 1998
 22(Ι) του 2001
 164(Ι) του 2001
 88(Ι) του 2002
 220 του 2002
 66(Ι) του 2003
 178(Ι) του 2004
 8(Ι) του 2007
 184(Ι) του 2007
 29(Ι) του 2009
 143(Ι) του 2009
 153(Ι) του 2011

41(Ι) του 2012
100(Ι) του 2012
117(Ι) του 2012
32(Ι) του 2013
49(Ι) του 2013
88(Ι) του 2014
129(Ι) του 2014
17(Ι) του 2015
16(Ι) του 2016
2(Ι) του 2017
9(Ι) του 2017.

6(Ι) του 2000 (κβ) Ο περί Προσφύγων Νόμος.
6(Ι) του 2002
53(Ι) του 2003
63(Ι) του 2003
9(Ι) του 2004
241(Ι) του 2004
154(Ι) του 2005
112(Ι) του 2007
122(Ι) του 2009
9(Ι) του 2013
58(Ι) του 2014
59(Ι) του 2014
105(Ι) του 2016
106(Ι) του 2016.

7(Ι) του 2007 (κγ) Ο περί του Δικαιώματος των Πολιτών της Ένωσης και των Μελών των Οικογενειών
181(Ι) του 2011 τους να Κυκλοφορούν και να Διαμένουν Ελεύθερα στη Δημοκρατία Νόμος.
8(Ι) του 2013
67(Ι) του 2013
77(Ι) του 2015
28(Ι) του 2017.

ΤΡΙΤΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ
(Άρθρο 5)

Άρθρο της Σύμβασης	Άρθρο του περί Βίας στην Οικογένεια (Πρόληψη και Προστασία Θυμάτων) Νόμου
33	3 (1)(3)(4)
35	3 (1)(4),4(ι)(ια)(φ),
36	3 (1)(4),4(α)(γ)(δ)(ε)(στ),5

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ
(Άρθρο 6)

Άρθρο της Σύμβασης	Άρθρα του Ποινικού Κώδικα
33	91 και 91A
35	203-205, 208, 214, 226-228, 231-234, 242 και 243
36	144-148, 151,153-155, 159,160-162, 170
37	148, 150
38	233A
39	167-169
41	20-25, 366-372